

REPUBLIKA

LÓDŹ, PIĄTEK, 23-GO SIERPNI 1935 ROKU.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 231

ANGLJA W OBRONIE POKOJU

Zebrany w komplecie gabinet brytyjski postanowił wszelkimi środkami nie dopuścić do wybuchu wojny włosko-abisyńskiej

razie konieczności Anglja zastosuje sankcje wojskowe

Londyn, 22 sierpnia. Dzisiejsze zebranie gabinetu odbywało się w nastroju powściągliwym i wielkiego podniecenia, co spowodem były liczne tłumy pułki, które od rana zbierały się w Downing Street. Gabinet zebrał się o godzinie 10 rano i obradował bez przerwy do godziny 13, poczem nastąpiła godzinną przerwą obiadową. Obrady wznowiono o godz. 14.30 i trwały one do godz. 16.30. W ten sposób porządek dzienny został wykończony w ciągu jednego dnia. Nie wiadomo, czy nastąpią dalsze zebrania. Na posiedzeniu obecni byli wszyscy 22 członkowie gabinetu, co się bardzo rzadko

Ważnym jest, że na zebranie gabinetu nieobecny został wezwany dowódca lotnictwa Eling-

Par... 22 sierpnia. Korespondent londyński agentury Havasa w następujący sposób formułuje wyniki dzisiejszych obrad gabinetu brytyjskiego. Polityka zagraniczna brytanij na najbliższy okres czasu oparta na następujących dwóch zasadach: 1) należy wyczerpać do czysta wszelkie środki zmierzające do pokojowego załatwienia zatargu włosko-abisyńskiego, 2) jeżeli środki te się wyczerpią, to rząd brytyjski zastosuje sankcje wojskowe.

W szczególności dzisiejszego posiedzenia gabinetu brytyjskiego, korespondent londyński Havasa podaje, iż gabinet przyjął do wiadomości i zaakceptował stanowisko brytyjskie na konferencji w Pińsku. Rząd brytyjski stoi na stanowisku, że należy uczynić wszystko, co jest w naszej mocy, aby doprowadzić do pojednawczego załatwienia zatargu włosko-abisyńskiego, w tym celu rząd brytyjski wyraża gotowość do podjęcia wszelkich kroków, które przyczynią się do osiągnięcia porozumienia między Włochami i Francją. Anglja nie wyraża gotowości do podjęcia kroków, które mogłyby doprowadzić do wywołania wojny. Powściągliwa taktyka W. Brytanii wyrażona w powyższym stanowisku oznacza brytanij, jak stwierdza korespondent Havasa, iż rząd brytyjski nie zastanawiał się nad swym położeniem na wypadek, jeżeli rokowania dyplomatyczne zakończą się przedmiotem rady Ligi Narodów.

Gabinet brytyjski obradował dalej w sprawie, jaka może się wytworzyć w następstwie zatargu zbrojnego wśród ludności tubylczej w Afryce. Biorąc pod uwagę, że wojna włosko-abisyńska może zaostrzyć antagonizm rasowy w Afryce, gabinet postanowił użyć wszelkich środków, aby uniknąć wojny. Również interesy gospodarcze brytanij i kolonii brytyjskich były przedmiotem w dzisiejszych obradach. Ministrowie brytyjscy zastanawiali się nad następstwami, które wywołał zatarg zbrojny między dwoma państwami Ligi Narodów, zarówno dla państwa brytyjskiego, jak i dla równowagi ogólnej. Rząd brytyjski stoi na stanowisku, że paragrafy paktu Ligi Na-

rodów winny być szanowane i że należy zastosować te środki działania, które pakt Ligi przewiduje. Tego rodzaju metody działania należy również użyć dla przygotowania ewentualnych sankcji.

Obrady gabinetu brytyjskiego były poufne. Pomimo to w angielskich kołach politycznych krąży pogłoska, iż

rząd brytyjski rozważał sprawę sankcji wojskowych, a mianowicie: zakazu wywozu sprzętu wojennego i zamknięcie Kanału Sueskiego.

W konkluzji stwierdzić należy, że stanowisko rządu brytyjskiego nie uległo istotnej zmianie od czasu ostatniej deklaracji ministra Edena. Rząd brytyjski, jak się zdaje, potwierdził deklarację

polityczną ministra spraw zagranicznych Hoare, złożoną w Izbie Gmin dnia 1-go sierpnia, który ujął politykę zagraniczną W. Brytanii w następującej formie: „Wielka Brytania świadoma jest pełni odpowiedzialności, która ciąży na niej z tytułu zawartych układów oraz paktu Ligi Narodów. Jesteśmy zdecydowani stosować się do nich w całej rozciągłości”.

„Wojna w Afryce, Europie i na całym świecie”

Nie nie zmusi Włochów do cofnięcia się. — Zaczepny artykuł półurzędowego dziennika włoskiego

Rzym, 22 sierpnia. „Giornale d'Italia” ukazał się dziś artykuł (PAT) Na łamach półoficjalnego kółki zasadniczy pióra Virginio Gayda p.

Audjencja u P. Prezydenta R.P. premiera Sławka, gen. Rydza-Smigłego i ministra Becka

Warszawa, 22 sierpnia. Walerego Sławka, generalnego inspektora sił zbrojnych generała Rydza Smigłego i pana ministra spraw zagranicznych Józefa Becka.

Rozmowy polsko-gdańskie

Wyjaśnienie stanowiska obu stron. — Dalszy ciąg rozmów odbędzie się w Gdańsku

Warszawa, 22 sierpnia. (PAT) Rozmowy polsko-gdańskie na tematy przewidziane w porozumieniu, zawartem w dniu 8 sierpnia b. r. rozpoczęły się w Warszawie dnia 19 b. m. Doprowadziły one w dniu 22 bm. do

Unieważnienie wyborów kandydatów na posłów

W Pińsku odbędzie się jeszcze jedno zgromadzenie wyborcze

Warszawa, 22 sierpnia. (B) Okręgowa komisja wyborcza w Pińsku unieważniła wybór kandydatów na posłów dokonany w dniu 14 b. m. przez zgromadzenie wyborcze nr. 55 w okręgu obejmującym powiat piński, łuniniecki i stolinski. Powodem unieważnienia jest niewidoczność w protokole zgromadzenia wyborczego ilości głosów oddanych na poszczególnych kandydatów.

Zmiana programu Komunistycznej Partii Polskiej, jako jeden z pierwszych punktów porządku dziennego posiedzenia kom. wyk. 3 Międzynarodówki

Moskwa, 22 sierpnia. Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie nowoobranego komitetu wykonawczego III-ej międzynarodówki. Obrady rozpoczęły się śpiewem międzynarodówki, poczem przystąpiono do wyborów prezydium komitetu wykonawczego. Do składu prezydium wybrano Stalina, Dymitrowa, Gotwalda, Cachin'a, Kojarowa, Lenskiego, Manuilskiego, Krušinę, Wilhelma Picka, Torea, Ercoli Waj Mina. Na sekretarza generalnego III-ej międzynarodówki jednogłośnie został wybrany Dymitrow, któremu zgłoszono owację. Na wniosek delegata

t. „Strażacy — podpalacze”. Artykuł ten wywołał powszechnie bardzo silne wrażenie.

Wczoraj zwracał się Gayda, jak pisze, do rozumnej części narodu angielskiego, obecnie zaś wypowiada parę mocnych słów pod adresem ultrapacyfistów tego kraju. Chcac zagasić wojnę kolonialną — pisze on — przyczyniają się oni do wybuchu w całym świecie cywilizowanym. Sankcje oznaczają wojnę. W ten sposób apostołowie sankcji pracują na rzecz wojny.

Wojna ta zostanie przeniesiona z Afryki do Europy, a z Europy na wszystkie części świata, gdziekolwiek wielki naród włoski będzie się czuł zagrożony, będzie próbował się bronić. Będzie to rozpętanie burzy na morzu, na lądzie i w powietrzu. Naród włoski ma świadomość swych praw, swego honoru, swego prawa do życia i pracy. Nie jest to groźba, lecz natychmiastowa odpowiedź na pogroźki. Nikt we Włoszech nie ma zamiaru zaczepiać W. Brytanii, ale też niech ona nie zaczepia Włoch i niech nie dąży do terytorjów, które zapewniają Włochom pracę, a przede wszystkim bezpieczeństwo. Nic nie zmusi Włoch do cofnięcia się. Zadanie zostanie spełnione przy dumnej i czujnej solidarności wszystkich Włochów. Ultrapacyfizm wzmógł opór Negusa i liczbę ofiar włoskich. Zwiększa on nietylko rachunek, który musi zapłacić Włochom Abisynja, powiększył on także powody, dla których Włochy żądają odszkodowania zasadniczego i całkowitego.

Londyn, 22 sierpnia.

(PAT) Jak podaje „Manchester Guardian” oficjalne dane towarzystwa Kanału Sueskiego wykazują, że w okresie 6 miesięcy od 1 stycznia do 1 lipca b. r. 84.185 włoskich żołnierzy przejechało przez kanał do kolonii afrykańskich. W tym samym okresie 6.402 żołnierzy powróciło z Afryki, wobec czego ogólna liczba nowoprzybyłych w posiadłościach włoskich w Afryce Wschodniej wynosi w tym okresie 78 tys. żołnierzy.

Po 1 lipca 51 okrętów włoskich przepłynęło przez kanał do Erytrei i włoskiego Somalii. Część tych okrętów służyła jednak do transportu materiału wojennego, inne natomiast były to wielkie statki oceaniczne, zdolne do przewozu tysięcy ludzi. „Manchester Guardian” liczy, że około 30 do 40 tys. żołnierzy przewieziono po 1 lipca, czyli że garnizon włoski, który już przed 1 stycznia wynosił około 50 tys. ludzi wynosi w danej chwili około 178 tys. Cyfra ta jednak ulega stałemu wzrostowi.

Tajemnicze postrzelenie konsula włoskiego w Abisynii

Czy wypadek na polowaniu? — Pogłoski o zerwaniu stosunków dyplomatycznych Włoch z Abisynią

Berlin, 22 sierpnia.

(PAT) Niemieckie biuro informacyjne donosi z Addis-Abeby: Konsul włoski w Godjan w południowej części Abisynii Muzi Falconi usiłował przed niespełną miesiącem powrócić z Addis-Abeba na swą placówkę, nie mógł jednak wykonać wówczas swego zamiaru spowodu wylewu Nilu. W ubiegły wtorek Falconi podjął na nowo tę próbę, wyjeżdżając w towarzystwie służącego włoskiego z ambasady włoskiej w Addis-Abebie z karawaną w kierunku Godjan. W środę wieczorem odstąpiono konsula z raną postrzałową w ramieniu do szpitala w Addis-Abeba. Konsul Muzi Falconi jest zięciem posła brytyjskiego w Addis-Abeba sir Sidney'a Barton.

Poselstwo włoskie w Addis-Abeba ogłosiło urzędowo, że konsul Falconi zraniał się przypadkowo na polowaniu, oglądając swą strzelbę, która się zaczęła.

Naczelnym lekarzem szpitala włoskiego

w Addis-Abeba oświadczył, że życie konsula Falconi nie zagroża niebezpieczeństwem. Pierwszy opatrunek zrobiony był dziś rano. Kuli jeszcze nie wydobyto.

Addis-Abeba, 22 sierpnia.

(PAT) Sprawa zranienia konsula włoskiego w Addis-Abeba jest w dal-

szym ciągu osłonięta pewną tajemniczością. We środę wieczorem konsul z raną postrzałową ramienia przewieziony został do szpitala włoskiego w stolicy Abisynii. Służący włoscy mieli jakoby oświadczyć, że konsul sam się postrzelił. W Addis-Abeba namu obawa, aby wypadek ten nie został wykorzy-

stany przez Włochy jako poważny incydent o charakterze politycznym. Londyn, 22 sierpnia. (PAT) Agencja Reutera donosi z Havsu, że wbrew pogłoskom, obywateli w prasie europejskiej, Włochy nie ważyły stosunków z Abisynią nastąpił incydent z konsulem Falconi.

Powtórzymy zwycięstwo pod Aduą

Cesarz Abisynji wierzy w waleczność swego wojska. Interwencja obcych mocarstw jest zbyteczna. — Czerwony Krzyż wiezie środki opatrunkowe

Londyn, 22 sierpnia.

(PAT) W wywiadzie, udzielonym specjalnemu wysłannikowi „Daily Telegraph” cesarz Abisynji oświadczył co następuje:

„Ubolewałbym głęboko, gdyby wojna między Abisynią i Włochami wywołała interwencję innych mocarstw, jak to było w roku 1914. Naród mój posiada na tyle odwagi wytrwałości i du-

cha, aby sam mógł wziąć na siebie ciężar. Gdyby jednak wysiłki polowe zawiodły mam pełne zaufanie, wojska moje powtórzą zwycięstwo pod Aduą.

Paryż, 22 sierpnia.

(PAT) „Le Jour” donosi z Havsu, że do Afryki odjechał amerykański statek „Trenoria”, na którym udaje się do Abisynii misja amerykańskiego Czerwonego Krzyża, wioząc lekarstwa, instrumenty chirurgiczne i lekarzy. Sprzet przeciwgazowy na ogólną sumę miliona dolarów. Transport ten w całości piony został z pieniędzy zebranych przez prywatną akcję propagandową w St. Zjednoczonych na rzecz Abisynii. W czasie tej akcji zebrano miliony dolarów.

Rzym, 22 sierpnia.

(PAT) Rada administracyjna francuskiej Dżibuti — Addis-Abeba — żądała od Negusa by linia kolejowa do Abisynii była w razie rozporządzenia wojennych między Włochami i Francją przez neutralne francuskie brojne.

Paryż, 22 sierpnia.

(PAT) Korespondent Havasa w Addis-Abeba donosi, iż oddział, złożony z 100 ludzi, otrzymał polecenie pozostania w gotowości do wyjazdu do Addis-Abeba, celem wzmocnienia ochronego sełstwa Wielkiej Frantii na granicy, gdyby okoliczności tego wymagały.

Pogrzeb Willey Posta i Rogersa

odbył się przy udziale olbrzymich tłumów publiczności. — Żałoba w Stanach Zjednoczonych

Nowy York, 22 sierpnia.

(PAT) Dziś w Los Angeles w obecności licznie zgromadzonych tłumów odbył się pogrzeb aktora Willey'a Rogersa, który zginął w katastrofie lotniczej wraz z Willey Postem. Jednocześnie w Maysville (w St. Oklahoma) odbył się uroczysty pogrzeb Willey Posta.

W wielu stanach zawieszono przedstawienia na znak żałoby na 2 minuty, a stacje radiowe zawiesiły swoje audycje na pół godziny. Nad Nowym Jorkiem unosiło się 35 samolotów z żałobnymi wstęgami.

Prywatne Gimnazjum Męskie Sanatoryjne z Internatem

Dr. J. WIECZORKOWSKIEGO

W R A B O C E - Z D R O J U

przyjmuje na rok szk. 1935/36 uczniów do Klasy Przygotowawczej oraz do klas I, II i III gimn. według nowego ustroju i VI gimn. według dawnego ustroju.

Egzaminy wstępne po wakacjach od 3/IX do 5/IX br. GIMNAZJUM POSIADA PEŁNE PRAWA SZKÓŁ PANSTWOWYCH.

Zakład łączy naukę i wychowanie z leczeniem uczniów słabowitych. Zgłoszenia: Dr. J. Wiczorkowski, Rabka, Dwór.

Trzecia ofiara pożaru wystawy radiowej w Berlinie

Berlin, 22 sierpnia.

(PAT) W czasie uprzątnięcia hali nr. 4 po pożarze wystawy radiowej wydobyto dziś zwęglone zwłoki trzeciej ofiary katastrofy. Rozpoznano, że są to zwłoki kierownika wydziału reklamowego f-my Telefunken Ericka Kesslera.

Śmierć b. prezydenta Grecji, admirała Konduriotisa

Ateń, 22 sierpnia.

(PAT) Prezydent Grecji, admirał Paweł Konduriotis zmarł tutaj w dniu dzisiejszym. Admirał Konduriotis odegrał wybitną rolę w życiu nowoczesnej Grecji. Konduriotis przez pewien czas był wicekrólem, a następnie parokrotnie był wybierany na prezydenta republiki Greckiej.

Zdarzenia i ludzie

Raj kobiet — raj węzów

(Korespondencja własna „Republiki”)

Białogród, w sierpniu.

Mistyczny związek między kobietami i węzami, który był tematem powieści biblijnej i legend wszystkich narodów, szczególnie uwidacznia się na zamku w Skoplije.

Przeszło sto lat temu, Havsi - pasza, syn Redsz - paszy, kazał na dzikich pustkowiach południowej Serbii około Skoplije wybudować wspaniały zamek. Przez lata całe pracowali poddani-chłopi i budowali podług wskazówek architektów konstantynopolitańskich pałac, jakiego nie było w całej południowej Serbii. Ledwo wybudowano główny gmach i przyjęto służbę zamkową, przybył na zamek Havsi - pasza, potężny władca feudalny. Kiedy wszystko było gotowe, zamknięto środkową część budynku i urządzono tam harem.

O haremie tym dużo opowiadano na Bałkanach i w Turcji. Najpiękniejsze kobiety wyszukiwano dla Havsi-paszy na obszarach od Anatolii do Węgier i sprowadzano do zamku w Skoplije, gdzie więziono je przez całe życie. Oprócz eunuchów kobiety widziały jednego tylko mężczyzny: Havsi - paszę. Nawet sam sułtan w Konstantynopolu zainteresował się tym wspaniałym haremem swego lennika i zażądał, by dostarczono mu stamtąd dziesięć najpiękniejszych kobiet.

Havsi - pasza nie uczynił tego jednak... Wtedy sułtan wysłał ekspedycję karną, która miała uwiezić paszę i gwałtem zabrać z jego haremu najpiękniejsze kobiety. Już w czasie ekspedycji jed-

nak sułtan zachorował. Stracił on zainteresowanie dla urody kobiecej i kazał odwołać ekspedycję. Havsi - pasza pozostał panem najwspanialszego haremu na Bałkanach.

Wiele opowiadano o jego okrucieństwie. Zabijał podobno służących batakami i strasznie maltretował swoje piękne kobiety — wszystkie wieści jednak, które przedostawały się przez grube mury pałacu były niepewne... Ponieważ nie można było skontrolować tego, co mówiono, wszystko wydawało się tajemnicze i straszne. Mnóstwo legend powstało na temat haremu i paszy. Jedną z tych legend głosi, że Havsi - pasza podczas napadu szatu dostojnie posiekał swoją ówczesną faworytkę, Aieshe, batakami. Umierając, piękna Aiesha wykrzyknęła:

— Węże mnie pomszczył

Po miesiącu jadowity węz ugryzł Havsi - paszę w nogę i spowodował jego śmierć.

Potomkowie paszy opuścili pałac. Czasy panowania Turków minęły. Służba uciekła przed wdzierającymi się słowianami. Jako ostatni pozostał stary eunuch, który w obliczu wrogów otworzył bramy pałacu, poczem odebrał sobie życie. Zamek, urządzenie i kobiety stały się zdobyczą zwycięzcy. Urządzono huczną ucztę na cześć zwycięzców. W tem podczas uczyły ze wszystkich kątów zamku wypelzły jakby zaczarowane węże różnego gatunku, między nimi o/brzymi nieznanymi gatunków.

Zwycięzcy czempredziej puciekali przed strasznymi gadami i pozostawili zamek i piękne kobiety. Tej samej nocy jeszcze wszystkie kobiety uciekły do Konstantynopola.

Przez wiele lat zamek stał opuszczony. Prawo jego własności przechodziło z ręki do ręki. Kiedy jednak próba wytopienia żmij zakończyła się tem, że właściciel zmarł wskutek ukąszenia, żaden z potomków już nie chciał tam zamieszkać. Natomiast cudzoziemcy interesowali się tym wspaniałym budynkiem i w szczególności wyrafinowany sposób urządzonym haremem. Zjawiało się jakieś angielskie towarzystwo dobroczynne, które w Skoplije chciało urządzać przytułek dla dzieci. Zmija jednak prędko wypędziły stamtąd filantropów. Oczywiście, że zapomocą współczesnych środków można było wytopić żmije, lecz myśl, że dzieci mają mieszkać tam, gdzie dawniej żyły takie gady, a jeszcze wcześniej kochanki tureckie, odstraszyła angiolków.

Drugie towarzystwo zainteresowało się budynkiem. Chcieli urządzić dom gry i zgodzili się nawet zapłacić wysoką cenę 2.5 miliona dinarów — lecz ich także odstraszyły żmije. Żaden z graczy nie odważyłby się przecież przejść się w okolicy zamku!

Wreszcie znalazło się trzecie towarzystwo, które do pewnego stopnia chciało pozostać wierne tradycji tego pałacu. Znowu miały w nim zamieszkać piękne kobiety. W bocznych salonach chciano urządzić bar, a w wielkiej sali — dancing.

W tym wypadku jednak władze się wtrąciły i nie udało się urządzić modnego publicznego haremu tam, gdzie pasza dawniej miał swój prywatny harem.

W międzyczasie żmije nadal wyczuwają się w słońcu na rozgrzanych kamieniach podwórza pałacowego, a jeżeli zmi im niebezpieczeństwo, chowają się do... haremu. Tam, gdzie dawniej „raj kobiet” jest teraz „raj węzów”. Liczność ich wynosi kilka tysięcy. Każdego roku ginie tam kilku ludzi, którym niecznie zależy na zwiedzeniu haremu. Wydaje się, że piękna i nieszczęśliwa Aiesha miała rację: śmierć jej pomarańcza została przez wiele ukąszeń śmiercionośnych.

Tylko chłopcy okoliczni są jakby odporni na podwórzę pałacowym, niebezpieczny. Cztery razy do roku, w największych świąt, chłopcy przychodzą do zamku, przynosząc chustki i białe tkaniny. Stare kobiety i mężczyźni gwizdami wołują żmije, które prędko polazą w białej bieliznie, poczem znikają w haremie. Starożytna sztuka zaklęcia łączy się tu z religijnymi obrzędami. Ledwo żmije zniknęły, zbiera się „święte” szaty i kraje na tysiąc kawalców: każdy kawał, dotknięty przez żmiję, nie podwórzę pałacowym, test amuletu: nie dopuszcza choroby, chroni przed złem spojrzaniem, gwarantuje pomyślność i bogactwo. W całej Serbii pędzącej handluje się temi amuletami. Młoda dziewczyna nie zawiera małżeństwa, nie będąc w posiadaniu takiego amuletu.

Rząd zdecydował się wytopić żmije z haremu Havsi - paszy, nie wazą stanowią one niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia zwiedzających. Chłopcy jednak zapatrują się na to sceny i nie i wątpia, czy to się uda.

W międzyczasie żmije wyczuwają się nadal na rozpalonych przez słońce mieniach haremu Havsi - paszy.

Li
Zjazd
Sensacją b...
radzie jest
praw zagran
nie poraż pie
acie, ale tym
chciało jescz
kieckich, a m
lein z Genev
niarzy sowi
wagę tłum
„ów”, spacer
nach „wod
Podczas ge
gacji sowieccy
malnie, i, gdy
yczna posta
wawy blond
Strindberg w
wewet w tym
wazyć, — to
złędem jes
Ubrany jes
tego niedbal
długimi, s
ciestnie
nie zbyt
również z
wiecznie w
chodzi b
laseczka, r
ch tytuł r
Zjawia się
badz sam.

Litwinow na deptaku

Zjazd dyplomatów sowieckich.—Herr Michel Lotte.—Pod ścisłym nadzorem. — Jednolity front w Marienbadzie

(Korespondencja własna „Republiki“)

Marienbad, w sierpniu. Sensacją bieżącego sezonu w Marienbadzie jest — p. Litwinow, minister spraw zagranicznych ZSRR. Coprawda, nie poraz pierwszy odbywa on tu kurencję, ale tym razem wraz z nim przyjechało jeszcze kilku dyplomatów sowieckich, a m. inn. Potiomkin z Paryża, Gien z Genewy i inni. To też grupa dyplomatów sowieckich zwraca na siebie uwagę tłumu międzynarodowych „burżuazów”, spacerujących po deptaku w godzinach „wodopoju”.

Podczas gdy jednak pozostali dyplomaci sowieccy zachowują się dość normalnie, i, gdyby nprz. nie charakterystyczna postać Potiomkina — wysoki, ciemnowłosy blondyn z nasróżonym a la Lindberga wąsikiem — możnaby ich uważać w tym barwnym tłumie nie za „człowieka”, to p. Litwinow pod każdym względem jest „inny”...

Ubrany jest wyjątkowo, wręcz raczej niedbale: nosi szary, b. niemodny garnitur, długimi, szerokimi kłapami i niewygodnie wymiętoszony garnitur. Rękawy zbyt krótkie i wąskie, naturalnie również zmięte. Kieszenie marynarki wypełnione wypchane gazetami. Litwinow chodzi bez kapelusza i wywija cienką, trzymaną stale w założonych rękach.

Zjawia się na „deptaku” (Kolonna) bądź sam, bądź też w towarzystwie

Potiomkina lub sekretarza osobistego, p. Szewczenki. Chodzi boczna aleją i jest niezwykłe ściśle strzeżony. Otacza go zawsze 4 strażników: w odległości 1—2 kroków idą dwaj rosjanie, jeden tuż za nim, drugi z prawej strony, a nieco dalej — 2 agenci policji czeskiej, obserwujący bacznie zatrzymujących się na widok Litwinowa (a poznają go prawie wszyscy) przechodniów.

Godziny jego spacerów oraz marszrutę są zgóry jaknajdokładniej ustalone. Obserwowałem pewnego dnia przybycie jego na śniadanie do pewnej bocznej kawiarenki. Przed 9-tą rano wejście do kawiarni było pod nadzorem 2 agentów czeskich. Punktualnie o 9-ej zjawiał się komisarz Litwinow, który zajął stolik w kacie, zgóry zarezerwowany. Przy stoliku sąsiednim usiedli nieodłączni „towarzysze” — rosjanie, nie spuszczać zeń oka. Powrót do hotelu odbył się innymi ulicami.

O ile Litwinow przystawał przed jakąś wystawą sklepową, cały „aparatusz” nadzorczy ulegał pewnemu rozstrojeniu, zwłaszcza gdy jakieś, Bogu ducha winne, niemki mimowoli przerywały kordon strażników, jak gdyby otaczając sowieckiego ministra, przyglądającego się jakimś pięknym fatalaszkom... Asysta Litwinowa wtedy zupełnie wyraźnie zdradzała ogromne zdenerwowanie, bo przecież nje można przechodzić — cudzoziemców, w obcym kraju, brać za

kolnierz i rozpychać, a jednak... a nuż... a może ktoś... coś knuje...

I biedni rosyjscy agenci wlepiali zdecydowanie złe spojrzenia w „sasiadów” Litwinowa, usiłując ich w ten sposób zahypnotyzować i... unieszkodliwić. Ale na pomoc spieszą agenci czescy: — Entschuldigen bitte... Verzeihung... — i grzecznie, ale stanowczo zdobywają miejsce obok p. ministra.

„Czerwona ekskucja” bawi w Marienbadzie incognito i zameldowana jest w hotelu „Waldmühle”, jako Herr Michel Lotte.

Poco to jest robione — niewiadomo, bo wszyscy, nie wyłączając naturalnie służby hotelowej, wiedzą, że p. Lotte — to Litwinow, a pozatem w prasie miejscowej była o tem wyraźna wzmianka. Powiadają, że „Michał Lotte” (inicjały Maksymiliana Litwinowa) — to dawny pseudonim obecnego ministra ZSRR i że p. Litwinow chętnie jeszcze dziś stosuje konspirację — nie tyle ze względów konieczności, ile z sentymentu dla owych dawnych czasów — „górných i chmurných”...

Zaniebany strój p. komisarza jest również tematem wielu rozmów i komentarzy... ideologiczno - politycznych. Zwraca bowiem uwagę fakt, że inni dyplomaci sowieccy a nawet jego strażnicy są o wiele staranniej ubrani. A przecież powszechnie wiadomo, że obecnie „kurs” zasadniczy w Moskwie

bynajmniej nie wymaga „proletariackości” w sposobie bycia i wyglądzie — raczej przeciwnie: polecany jest „wyższy poziom bytowania”, a więc — skąd ta abnegacja u p. ministra?

I na to odpowiedź: znudził mu się frak i obrzydła elegancja dyplomatyczna, to też w Marienbadzie chodzi „po domowemu”, jak dawny białostocki Wafłach...

Zjechała tu w roku bieżącym — „do wód” — bardzo wiele Niemców, którzy chcieli odetchnąć nieco świeżym i lżejszym powietrzem, sporo również Francuzów, Polaków oraz... duchownych wszystkich wyznań.

Około godziny 6-ej po południu tworzy się dokoła źródeł leczniczych wielki ścisk. I oto widziałem któregoś dnia ciekawego „ogonek” — po wodę: stał po tętny pop, przepasany liljową wstęgą, za nim mały, słwy i cichy „astor”, kilku zażywnych panów, następnie siwobrody, w długiej jedwabnej kapocie, cadyk z Góry Kalwarji, tuż za nim gruby, czerwony niemiec ze złotą swastyką w kravacie, a w samym końcu — „towarzysz” Szewczenko, który brał wodę dla komisarza Litwinowa...

Tak powstał jedyny w swoim rodzaju i nigdzie więcej niemożliwy „wspólny front” w Marienbadzie...

AD. SZ.

Owowy poseł Argentyny przy rządzie polskim złożył listy uwierzytelniające

Warszawa, 22 sierpnia. Dziś o godz. 12.30 nowomianowany poseł republiki argentyńskiej, na miejsce ministra Levillier, dr. Colombres, przyjechał na Zamku swe listy uwierzytelniające ze zwykłym w takich razach ceremoniałem. Minister Colombres piastował poprzednio stanowisko przedstawiciela Argentyny w Kolumbji.

Oficerowie francuscy na manewrach w Sowieciech

Paryż, 22 sierpnia. (PAT) „Echo de Paris” donosi z Sowieciech, że poraz pierwszy oficerowie francuscy brać udział w wielkich manewrach sowieckich na Ukrainie Socjalistycznej. Kierownikiem misji francuskiej będzie gen. Loiseau, zastępca szefa sztabu gen. W. W skład misji wejdą m. in. również płk. Mendras z wyższej szkoły wojennej i płk. Lelong, ze sztabu generalnego.

Dwie katastrofy lotnicze podczas manewrów armji czechosłowackiej

Praga, 22 sierpnia. (PAT) W czasie dzisiejszego zakończenia manewrów armji czechosłowackiej wydarzyły się dwie katastrofy lotnicze. Nad lotniskiem Holic spłonął jeden z samolotów. Obaj znajdujący się na nim lotnicy ponieśli śmierć. W pobliżu Pilzna spadł samolot wojskowy, plenił ciężkie obrażenia.

Pod gruzami fabryki 40 robotników rumuńskich

Bukareszt, 22 sierpnia. (PAT) W rumuńskiej fabryce samochodów w Brasow wydarzyła się dziś poranna katastrofa. Mianowicie zawalił się tam świeżo zbudowany hangar, pod gruzami 40 robotników. Wypadek nastąpił przy wydobyciu piły z pod gruzów wydobyto 16 ciężko rannych. Los pozostałych ofiar katastrofy jest dotychczas nieznany.

Wizyta krażownika niemieckiego w Gdyni

„Koenigsberg” rewizytuje polską flotę. — W środę przybywa do Gdyni z rewizytą duńska eskadra wojenna

Gdynia, 22 sierpnia. Dziś, o godz. 10.15 przybił do dworca morską krażownik niemiecki „Koenigsberg” z rewizytą do floty polskiej.

Na pokładzie krażownika znajduje się 25 oficerów, 12 podchorążych i 550 marynarzy pod dowództwem komandora Schmunta.

Na powitanie krażownika, wyjechał na rękę oficer komplementacyjny floty, kapitan Jugand. Z pokładu statku niemieckiego oddano 21 strzałów powital-

nych, na które odpowiedział strzałami O. R. P. „Bałtyk”. Następnie krażownik niemiecki oddał salut powitalny banderze dowódcy floty, oddając 13 strzałów, na które ORP. „Bałtyk” odpowiedział strzałem za strzał.

Tegoż dnia, komandor Schmunta wyjechał wraz z kilku oficerami samolotem do Warszawy, gdzie odbędzie się dalszy program oficjalnej wizyty marynarki niemieckiej.

Wizyta potrwa prawdopodobnie do niedzieli, tak że marynarze niemieccy

będą mieli okazję ujrzenia wielkiej defilady 16 dywizji i samodzielnej brygady jazdy, która odbędzie się w niedzielę rano w Gdyni.

28 sierpnia w środę, przybywa do Gdyni eskadra wojennej floty duńskiej, celem rewizytowania floty polskiej za wizytę polską, złożoną w ub. roku w Kopenhadze przez polskie kontrtorpedowce: Wicher i Burze.

Rewizyta duńczyków miała nastąpić wcześniej, została jednak odroczonego wodu ślubu królewskiego w Danji.

Kolonja przeciw antysemityzmowi

Z polecenia rady miejskiej zdjęto z murów odezwy antysemitckie. — Właściciele kin nie mogą wchodzić do... własnych przedsiębiorstw

Paryż, 22 sierpnia. (PAT) Agencja Havasa donosi z Kolonji, że z polecenia rady miejskiej zdjęto afisze i odezwy antysemitckie, rozlepione w mieście przez partje narodowo-socjalistyczną. Dotknięci masowem opuszczeniem miasta przez turystów zagranicznych kupcy kolońscy wystosowali do burmistrza petycję, domagającą się niezwłocznego usunięcia afiszów i odezwy antysemitckich.

Berlin, 22 sierpnia. (PAT) Sąd w Paderborn skazał pewnego osobnika na 6 tygodni więzienia za wybite szyby w trzech sklepach żydowskich. W motywach wyroku jest mowa, że podobne wystąpienia nie rozwiążą kwestji żydowskiej i przynioszą ulmę prestiżowi Niemiec.

Berlin, 22 sierpnia. (PAT) Burmistrz miejscowości kąpielowej Bad Reichenhall zakomunikował, iż w porozumieniu z czynnikami mlarodajnymi wstrzymane będzie wydawanie kart kuracyjnych żydom - obywatelom niemieckim, a lekarze żydzi skreśleni będą z oficjalnych list zdrojowych.

W miejscowościach turyngijskich Apolda, Bad Berka i Blanckenheim kierownicy załóg tamtejszych kinoteatrów w porozumieniu z niemieckim frontem pracy zabronili właścicielom żydom wstępu do należących do nich przedsiębiorstw.

Berlin, 22 sierpnia. (PAT) Prezydent regencji Duesseldorfskiej zawiesił na przeciąg 3 dni 10 najpoważniejszych dzienników niemieckich na obszarze Nadrenji i Westfalji.

Wśród zawieszonych pism znajdują się m. in. najbardziej wpływowy organ dziennik katolicki „Niederrheinische Ztg.” (Krefeld) oraz „General Anzeiger” (Duisburg i Oberhausen), oraz organ najbardziej wpływowy kół ciężkiego przemysłu „Rheinisch - Westphaelische Ztg.” (Essen).

Zawieszenie nastąpiło z powołaniem się na dekret o ochronie narodu i państwa.

Na kongresie sjonistów w Lucernie

Artur Ruppin zdawał sprawozdanie z organizacji kolonizacji żydowskiej w Palestynie

Bern, 22 sierpnia. (PAT) Na kongresie sjonistów w Lucernie dziś większą część posiedzenia porannego poświęcono sprawozdaniu Artura Ruppina, który od 25 lat organizuje kolonizację żydowską w Palestynie.

Ruppin podniósł znaczenie zagadnienia wodnego w Palestynie i zażądał utworzenia osobnego urzędu wodnego. Mówca polemizował z oświadczeniem

jednego z ministrów angielskich, że jakoby istnieją w Palestynie arabowie wyzuci z ziemi wskutek zakupu terenów przez żydów. Ruppin wyjaśnił, że, jak to stwierdziła komisja mandatowa Ligi Narodów w sytuacji bezrolnych, znalazło się około 100 rodzin arabskich, którym, jako odszkodowanie przyznano inne tereny. Wreszcie mówił Ruppin o organizacji przemysłu dla zatrudnienia imigrantów.

Przed wojną włosko-abisyńską

Przywódcy murzynów amerykańskich zorganizowali wielką akcję agitacyjną, za wstępowa-
niem murzynów do armii abisyńskiej. Na zdjęciu widzimy samochody propagandowe, rozjeżdżające po ulicach Nowego Jorku.

Cesarz Ha'le Selassie dokonał w tych dniach przeglądu swych oddziałów wojskowych, na zdjęciu widzimy w głębi również syna cesarza, księcia Harraru.

Kewolta w Tulonie była planowo przygotowana

Instrukcje dla organizatorów zaburzeń. — Zamierzony atak na forty. — Transporty broni i amunicji

Paryż, 22 sierpnia. (PAT) „Le Petit Parisien” przynosi sensacyjne szczegóły rzucające charakterystyczne światło na ostatnie zamieszki w Tulonie. Jak donosi korespondent tego pisma, z dotychczasowych docho-
dzeń wynika, że wydarzenia tulońskie nie były rezultatem żywiołowego odruchu, ale zostały przygotowane pla-
nowo.

Władze, prowadzące dochodzenia znalazły dokument, zawierający drob-
niogone instrukcje dla organizatorów za-
burzeń. M. in. instrukcje te przewidy-
wały nagły atak na oddziały strzegące
fortów w celu odebrania żołnierzom
broni i amunicji. Ta część planu nie zo-
stała jednak wykonana. Pomimo to, wła-
dze wojskowe przedsięwzięły obecnie
odpowiednie środki bezpieczeństwa, któ-

re uniemożliwiają w przyszłości wszel-
ki niespodziewany atak.
Okazuje się również, że jeden z ma-
nifestantów na kilka dni przed rozru-
chami przywózł do Tulonu pewną
ilość broni i amunicji. Dopiero wtedy,
gdy się to weźmie pod uwagę, pisze

dziennik, można zrozumieć w jaki spo-
sób manifestanci mogli oddać 10.000
strzałów w czasie rozruchów. Znalezio-
ny przez władze plan ataku przewidy-
wał również zdobycie lokalu dziennika
„Le Petit Var”, dworca, poczty i ga-
zowni.

Wstrząsająca tragedia pod Piotrkowem

Wieśniak podpalił stodołę teścia, w której spała jego córka. — Dziecko spłonęło

Łódź, 22 sierpnia. (PAT) We wsi Krzepce, pod Piotrkowem, rozegrała się dzisiaj wstrząsająca
tragedja. Stanisław Drożdż, mieszkani-
c w wspomnianej wsi miewał częste zatargi

ze swoim teściem, Wojciechem Barczyń-
skim.
W dniu dzisiejszym Drożdż skato-
wał swego teścia i podobnie swoją
żonę, stojącą w obronie ojca. Następ-
nie, korzystając z nieuwagi domowni-
ków, podpalił stodołę teścia nie wiedząc
o tem, iż w stodołę spał jego, Drożdża,
trzyletnia córka.

Pożar zauważono zbyt późno. Sto-
dola spłonęła. Ze zgliszcz wydobyto
zweglone zwłoki córki zbrodniarza.
Drożdż zbiegł i ukrywa się.

Pożar fabryki czekolady w Warszawie

Straty wynoszą kilkadziesiąt tysięcy złotych

Warszawa, 22 sierpnia. (B) Dziś o godz. 6 rano wybuchł
pożar w mieszczącej się przy ul. Kom-
itetowej 2 fabryce czekolady i cukier-
ków Jana Ziółkowskiego. Na miejsce
pożaru przybyło kilka oddziałów stra-
ży ogniowych. Okazało się, że pożar
wybuchł w suszarni od paleniska.

W chwili przybycia straży ogniowej

palilo się już całe urządzenie suszarni,
sufit, więzania dachu i dwa inne oddzia-
ły fabryki.

Po kilkugodzinnej akcji pożar umiej-
scowiono, nie dopuszczając do rozsze-
rzenia się ognia na skład gotowych to-
warów. Pastwą pożaru padła czekola-
da w płynie w ilości ponad 500 kg kil-
kanaście worków cukru, miedalów itd.

Urzednicy hitlerowscy-defraudantami

Skazanie 5 funkcjonariuszy narodowo- socialistycznych w Gdańsku

Gdańsk, 22 sierpnia. (PAT) W procesie przeciwko 7 funk-
cjonariuszom stronnictwa narodowo-
socialistycznego w Gdańsku, oskarżo-
nym o sprzeniewierzenie znacznych
kwot z funduszy partyjnych, zapadł
następujący wyrok:
Inspektor senatu Schwang — 2 lata

ciężkiego więzienia, pracownicy biuro-
wi: Wroesch — 1 rok 8 mies. ciężkiego
więzienia, Petke — jeden rok ciężkiego
więzienia, van Dyck — 120 guld. grzyw-
ny, Kaefke — 80 guld. grzywny.
Oskarżeni Klatt i Heinris zostali zwol-
nieni od winy i kary.

Wybitni przemysłowcy francuscy skazani

na kary więzienia za szmugiel jedwabiu

Bukareszt, 22 sierpnia. (PAT) Trybunał departamentu Olt
skazał na 6 miesięcy więzienia właściciela
fabryki jedwabiu w Lyonie i prze-
wodniczącego towarzystwa żeglugi po-
wietrznej Południowej Francji — De-

broutona, który, pilotując swój własny
samolot, wioził nielegalnie w dniu 12
b. m. do Rumunii 85 klg. jedwabiu.
Wspólnicy jego skazani zostali: Wy-
lad Cocea na 6 mies. więzienia i Spata-
ru na 15 dni więzienia.

Cholera, śpiączka i powodzie

Daleki Wschód azjatycki przeżywa szereg klęsk

Szanghaj, 22 sierpnia. (PAT) Straty, spowodowane przez
wylew Rzeki Żółtej, obliczane są na 300
milionów dolarów. Liczba uchodźców
wynosi 3 i pół miliona ludzi.

nocnych, wybuchła epidemia cholery.
Dotychczas zarejestrowano zgóra
50 wypadków śmiertelnych.

Szanghaj, 22 sierpnia. (PAT) Według doniesień dzienników
w miejscowości Tsun-Hua, leżącej w
zdemilitaryzowanej strefie Chin Rół-

Tokjo, 22 sierpnia. (PAT) W okręgu Kobe wybuchła na-
gle epidemia śpiączki. Do tej chwili za-
rejestrowano 200 wypadków, z czego
85 śmiertelnych.

Katastrofa francuskiego samolotu wojennego

Paryż, 22 sierpnia.

(PAT) Samolot wojenny w czasie
ćwiczeń w okolicach Metz spadł na
ziemię w płomieniach. Z czterech osób,
które znajdowały się w płonącym sa-
molocie 3 zdołały się uratować, jedna
zaś poniosła śmierć.

Londyn, 22 sierpnia.

(PAT) Przywódca narodowych so-
cjalistów niemieckich w Czechosłowacji
Henlein bawił przez pare dni w Londy-
nie, skąd samolotem odleciał z powro-
tem do Pragi. Cele pobytu Henleina w
Londynie są nieznanne.

PARCELE BUDOWLANE

przy ul. Krzemienieckiej i
Retkińskiej do sprzedania.
Zgłoszenia: Piotrkowska 40.
Zarząd spadkobierców I. K.
Poznańskiego, w dni pow-
szednie od 10—12 i od 4
do 6 popołudniu.

Epidemia pożarów w Niemczech

Dwie wielkie fabryki spłonęły

Berlin, 22 sierpnia. (PAT) Wczoraj wieczorem wybuchł
w wielkiej fabryce papy i kartonu w
Norymberdze groźny pożar, który z nie-
bywałą szybkością ogarnął wszystkie
zabudowania fabryczne. Pożar ugasz-
ono dopiero po północy. 5-ciu strażaków
zostało rannych. Straty obliczane są na

300 tys. rłk.
Ubiegłej nocy wybuchł również wiel-
ki pożar w dzielnicy berlińskiej Nieder-
schoenhausen w fabryce materiałów ze-
laznych. Pastwą ognia padła 100-metro-
wej długości hala maszyn. Straty są bar-
dzo znaczne. Przyczyny pożaru nie zdo-
lano ustalić.

Nowa pożyczka wewnętrzna w Niemczech

Pogłoski w berlińskich kołach giełdowych

Berlin, 22 sierpnia. (PAT) W berlińskich kołach giełdo-
wych obiegają w ostatnich dniach pogło-
ski o oczekiwaniem rzekomo w najbliż-
szym czasie rozpisaniu przez rząd Rze-
szy nowej pożyczki wewnętrznej. Zna-
mienne jest, że pogłoskom tym dotych-
czas urzędowo nie zaprzeczono, a na-

wet znajdują one potwierdzenie w po-
ważnej prasie niemieckiej.
„Frankfurter Ztg.” przypomina, że
dr. Schacht mówił w Królewcu o ko-
nieczności konsolidacji pożyczek krótko-
terminowych i wskazał, że jest to
zadanie ważne i nieodzowne.

Żywy dziennik pod biegunem

Wszystkie wiadomości nadawane są z wyspy Dicksona

O godzinie pierwszej popołudniu mieszk-
kańcy wszystkich osad, rozrzuconych
wzdłuż wybrzeża Oceanu Lodowatego,
słyszą mówiony dziennik, jedyną gazetę
podbiegunową.

Oznajmia mieszkańcom okolic pod-
biegunowych wydarzenia, które ich spe-
cjalnie interesują, mianowicie ciekawe
zjawiska meteorologiczne, zasięg lodów
i t. p., organizuje partje szachów, wy-
cieczki, polowania na niedźwiedzie polar-
ne, czasem nadaje również porady me-
dyczne.

Dziennik ten nadawany jest przez
stację telegrafu bez drutu na wyspie
Dicksona, znajdującej się przy ujściu rze-
ki Jenisej, między 73 stopniem szeroko-
ści i 83 stopniem długości geograficznej.
Nadaje on wiadomości polityczne z Mos-
kwy i koncerty transmitowane przez
wszystkie stacje europejskie.

15 maja bieżącego roku, usłyszano
setny numer mówionego dziennika. Kie-
ry ze wszystkich mówionych i pisanych
dzienników świata jest najbardziej wysu-
nięty na północ.

Wiadomości
W związku
pracami nad ul
wego m. Łodzi
ministerstwo s
okólnik, zawier
nie subsydjów,
różnym organiz
W okólniku
względów oszcz
dzielaniu subs
sytuacje, jak P.
Obrony Morski
ryków. Inne
wolic się mniej
W ciągu o
prowadził spis
sie Łodzi. We
dzi znajduje sie
tego, 649 szt
W Łódz.
W porówn
niezawędowa
do rogatego w
Charakter
koni przy
kości samoch
Łodzi motoryz
Powstałe
etyczne p
taką frek
założenia
Podczas
sterkach, c
ściu. Do
półce się on
w gnaclu H
przy ulicy P
tamnie się C
Wojewód
mocy zostały
cy Narutowi
ulicy Monius
5 t
przeby
Jak ju
chał na w
tizowanyc
czelnik w
Wisławski
datnie. Ok
wykorzyst
powietrzu
długi okre
Koloni
punktach
bywało na
niecie kol
szych. Ty
wie Mazo
przebywa
końca bie
Prócz
zorganiz
Maja, w
codzienni
kolonjach
bieżącym
ionij nast
Wycie
ULG
do Cze
gli,
Wycie
we
ln
T

Sierpień

23

Piątek

Dzisiaj Filipa
Jutro Bartłomieja Ap.

Wschód słońca	4.31
Zachód słońca	18.47
Wschód księżyca	23.43
Zachód księżyca	16.23
Długość dnia	14.16
Ubyło dnia	2.28

Wiadomości z miasta

W związku z rozpoczynaniem się obecnie pracami nad ułożeniem preliminarza budżetowego m. Łodzi na przyszły rok administracyjny, ministerstwo spraw wewnętrznych nadesłało okólnik, zawierający pewne wytyczne w sprawie subsydjów, jakie dawano rokrocznie miastom różnym organizacjom społecznym.

W okólniku tym władze polecają, by ze względów oszczędnościowych ograniczyć się w udzielaniu subsydjów. Tylko tego rodzaju instytucje, jak P.W. i W.F., L.O.P.P. oraz Fundusz Obrony Morskiej mogą korzystać z pełnych subsydjów. Inne organizacje będą musiały zadowalać się mniejszymi niż dotąd subwencjami.

W ciągu ostatnich dni zarząd miejski przeprowadził spis zwierząt gospodarskich na terenie Łodzi. Według tego spisu ustalono, iż w Łodzi znajduje się 4432 konie, 2313 sztuk bydła rogatego, 649 sztuk trzody chlewnej, 81 owiec oraz 31 kóz.

W porównaniu z poprzednim rokiem ilość zwierząt poważnie wzrosła. Szczególnie ilość bydła rogatego wzrosła o 15 procent.

Charakterystyczny jest przytem wzrost ilości koni przy równoczesnym zmniejszeniu się ilości samochodów. Świadczy to, iż na terenie Łodzi motoryzacja nie odnosi żadnych sukcesów.

Powstałe przed kilku miesiącami stacje protestacyjne przeciwweneryczne w Łodzi cieszą taką irkwencją, że obecnie zaistniał projekt założenia czwartej stacji.

Podczas gdy trzy pierwsze mieszczą się na wytyczkach, czwarta ma być założona w śródmieściu. Do tej pory jeszcze nie ustalono, gdzie będzie się ona mieściła, prawdopodobnie jednak w gmachu lecznicy ubezpieczalni społecznej przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 17. Założeniem jej kieruje się Czerwony Krzyż.

Wojewódzkie biura Funduszu Pracy przeniesione zostały z dotychczasowego lokalu przy ulicy Narutowicza Nr. 24 do nowego lokalu przy ulicy Moniuszki Nr. 8.

5 tysięcy dzieci przebywało na półkolonjach

Jak już donosiliśmy, onegdaj wyjechał na wizytację kolonii letnich, zorganizowanych przez zarząd miejski, naczelnik wydziału opieki społecznej p. Wisławski. Wyniki wizytacji były dodatnie. Okazało się, że dzieci doskonale wykorzystały czas pobytu na świeżym powietrzu, zmędziały i nabrały sił na długi okres zimowy.

Kolonie zorganizowane były w 14-tu punktach województwa łódzkiego. Przebywało na nich łącznie 3.600 dzieci. Zwinięcie kolonii nastąpi w dniach najbliższych. Tylko jedna kolonia w Tomaszowie Mazowieckim, nad Pilicą, w której przebywa 200 dzieci, będzie czynna do końca bież. miesiąca.

Prócz kolonii letnich zarząd miejski zorganizował półkolonie w parku 3-go Maja, w których dziatwa przebywała codziennie od rana do zmroku. Na półkolonjach tych gościło ogółem w roku bieżącym 5.000 dzieci. Zwinięcie półkolonii nastąpi już jutro, w sobotę 24 b. m.

Wycieczka do Paryża 480 zł.
" do Wiednia 95 zł.
" do Pragi 98 zł.

ULGOWE PASZPORTY
do Czechosłowacji, Austrii, Belgii, Estonji, Łotwy i Węgier
Wycieczki indywidualne i biurowe do PALESTYNY.

Informacje i zapisy „ORBIS“
Piotrkowska 18 i 65.
Telefon 249-33 i 101-01

Akcja dobrowolnej obniżki komornego

nie dała rezultatu. — Realizacja postulatów lokatorów oraz właścicieli nieruchomości napotyka na trudności.

Sprawa redukcji komornego nie przedstawia absorbować najszerzych warstw społeczeństwa. Jest ona ciągle aktualna z tego względu, iż w ciągu ostatnich lat, kiedy nastąpiło powszechne skurczenie się zarobków i dochodów i kiedy w związku z tem obniżone zostały ceny wszystkich niemal przedmiotów pierwszej potrzeby, kiedy nietylko przedsięwzięcia prywatne, ale nawet monopol państwowe uznały za konieczne przystosowanie cen do możliwości płatniczych ludności — jedynie komorne nie uległo żadnym wahaniom i pozostało mocno

obciążającą pozycją

w budżecie każdego lokatora.

Organizacje lokatorskie raz poraz wysyłają w tej sprawie memorjały do władz centralnych, opracowują zestawienia i statystyki, wskazujące, że istotnie komorne stanowi niepomiaralny ciężar nietylko dla szerokich rzesz pra-

cowniczych i robotniczych, ale nawet dla wolnych zawodów i dla kupiectwa. Wszystko to jest niewątpliwe i słuszne. I jeśli dotychczas sprawa ta nie została rozwiązana w drodze ustawowej, to tylko z tego względu, że zarysowały się możliwości, nawet bardzo konkretne, iż bez ingerencji państwowej będzie można przeprowadzić niemal powszechną redukcję komornego.

Życie jest mocniejsze od wszelkich ustaw i rozporządzeń. To właśnie spowodowało, iż właściciele nieruchomości, którzy przez szereg lat stanowczo opierali się wszelkim pomysłom redukcji komornego, zaczęli pojmować, że powinni to uczynić sami, we własnym zakresie. Przekonali się bowiem, że straty, które ponoszą w dzisiejszym stanie rzeczy są stokroć wyższe aniżeli ewentualny

spadek dochodów

po zmniejszeniu czynszów.

Plan inwestycyjny m. Łodzi

Drugi dzień pobytu b. min. Dolanowskiego w Łodzi

Wbrew swemu pierwotnemu postanowieniu, dyrektor generalny Funduszu Pracy p. minister Dolanowski nie wyjechał onegdaj do Warszawy, lecz pozostał w Łodzi jeszcze przez dzień wczorajszy, by bardziej szczegółowo zapoznać się z potrzebami i wymogami naszego miasta.

Wczoraj przed południem p. minister Dolanowski w towarzystwie wiceprezydenta miasta p. Kozłowskiego i naczelnika przedsiębiorstwa „Kanalizacja i wodociągi“ inż. Stukowskiego zwiędził roboty związane z regulacją rzeki Łódki i z budową zbiornika wody na Budach Stokowskich. Minister Dolanowski żywo interesował się prowadzeniem robót, wydajnością prac, terminem ich skończenia oraz planem inwestycyjnym robót, jakie zarząd miejski w Łodzi ma zamiar wykonać w przyszłym roku.

Po wizytacji robót minister Dola-

nowski prosił wiceprezydenta Kozłowskiego o możliwie rychłe ułożenie mu planu inwestycyjnego Łodzi. Na podstawie tego planu dyrekcja główna Funduszu Pracy zorientuje się w potrzebach naszego miasta i w preliminarzu swym na rok przyszły przydzieli Łodzi odpowiednie kredyty.

Zaznaczyć należy, że min. Dolanowski zwrócił uwagę na solidne wykonywanie robót w Łodzi.

Po powrocie z objazdu, minister Dolanowski odbył raz jeszcze konferencję z dyrektorem wojewódzkiego biura Funduszu Pracy, p. Jagiellą, poczem wyjechał w podróż inspekcyjną, pragnąc zlustrować roboty, prowadzone na terenie województwa łódzkiego.

Z tej podróży, prawdopodobnie jutro, min. Dolanowski powróci do Warszawy.

Znowu porwano dziecko w Warszawie

Czy banda kidnapperów grasuje w Polsce?

W ciągu ostatnich dwóch miesięcy w Warszawie zanotowano aż cztery wypadki porwania dzieci. Wypadki te zaalarmowały nietylko stolicę, ale i całą Polskę. Odnosiło się bowiem wrażenie, że praktyki gangsterów i kidnapperów amerykańskich zostały przetransportowane na polski grunt i że wypadki porwania dzieci będą się mnożyły.

Jakoż wczoraj znowu zaszedł podobny wypadek, który zaniepokoił opinię publiczną.

O godzinie 10 rano na dworzec Wileński w Warszawie przybyła jakaś kobieta, jak się później okazało — Stefania Bieńkowska wraz z 4-letnim synkiem Józefem. Pozostawiła ona synka w poczekalni, przy walizkach, sama zaś udała się do kasy, by kupić bilet.

Gdy wróciła — z przerażeniem stwierdziła, że niema ani dziecka ani walizki. Nikt z obecnych nie umiał jej objaśnić tego tajemniczego zniknięcia. Nikt nie widział jak dziecko opuszczało dworzec i z kim wychodziło. A nie ulegało wątpliwości, że musiało wyjść z jakąś dorosłą osobą, gdyż samo — ma 4 latka — nie udźwignęłoby dwóch dość dużych walizek.

Gorączkowe poszukiwania w poczekalniach i w różnych zakamarkach dworca nie dały rezultatu.

Zrozpaczona matka pobiegła do komisarjatu, gdzie złożyła zameldowanie. Trudno wyłamać ten wypadek. Czyżby dziecko padło ofiarą jakiejś bandy?

Przyczyna pożaru w fabryce Gamnego i Albrechta

nadmierne rozgrzanie się rur

W związku z pożarem w zakładach przemysłowych firmy „Gamne i Albrecht“ przy ul. Piotrkowskiej 210; wczoraj udała się na miejsce katastrofy specjalna komisja, w skład której weszli przedstawiciele straży pożarnej z aspirantem Potzem na czele, przedstawiciele policji, inspekcji budowlanej, wydziału bezpieczeństwa starostwa grodzkiego i przedstawiciele towarzystw ubezpieczeniowych.

W wyniku kilkugodzinnych badań komisja stwierdziła, że pożar powstał wskutek nadmiernego grzania w sali fabrycznej. Krwotocznego dnia praca w fabryce została zakończona o godzinie 4 po poł., poczem sale fabryczne zostały zamknięte. Ponieważ i okna były zamknięte — brak dopływu świeżego powietrza spowodował nadmierne roz-

grzanie się rur, a co zatem idzie, zapalenie pyłu fabrycznego. Ogień natrafił na łatwopalny materiał i z tego właśnie względu zaczął się tak błyskawicznie rozszerzać. Bezpośredniej winy za wybuch pożaru nikt nie ponosi.

Wysokości strat nie ustalono jeszcze dokładnie. Prawdopodobnie wynoszą one, jak to już donosiliśmy, 200.000 złotych. Firma „Gamne i Albrecht“ ubezpieczona była jednak w kilku towarzystwach asekuracyjnych.

Dodać należy, że nikt z robotników nie stracił snowodu poza pracę, gdyż przeniesieni oni zostali do innych oddziałów.

Jeśli chodzi o 3 strażaków, którzy poparzeni zostali w czasie akcji ratowniczej — w stanie ich zdrowia nastąpiła wczoraj poprawa.

Nadmierne wysokie komorne spowodowało bowiem powstawanie poważnych zaległości. Większość lokatorów nie mogła wywiązywać się ze swych obowiązków wobec właścicieli domów poprostu dlatego, że zarobki ich nie odpowiadały tym ciężarom płatniczym. W normalnych warunkach, gdyby nie nastąpiła kilkuletnia przerwa w budowie domów, spowodowana wojną i okresem powojennym, sprawa rozstrzygnięta byłaby bardzo prosto i łatwo. Poprostu ci, których nie stać na drogie mieszkania, wyprowadziliby się do mniejszych i tańszych. Dziś jest to, niestety, zubożeniem tylko życzeniem, którego realizacja aż nazbyt wiele nastęrcza trudności. Nie można myśleć o przeprowadzce, skoro panuje notoryczny głód mieszkaniowy.

W nowych zaś domach, obecnie budowanych, komorne jest mimo wszystko zbyt wysokie, niejednokrotnie wyższe, aniżeli w domach starych.

W ten sposób wytworzył się taki stan, że lokatorzy nie płacili komornego. Mijał miesiąc, kwartał, drugi, zniecierpliwiony właściciel domu zmuszony był składać do sądu skargę eksmisyjną i ostatecznie pozbywał się lokatora. Ale należność za okres kilku miesięcy czy kwartałów przeważnie przepadała, zaś znalezienie nowego lokatora, który chętnie

płaciłby wysoki czynsz

nie było rzeczą łatwą. Widzimy wszak dziś jeszcze, że często mieszkanie stoi wolne przez kilka miesięcy, nim znajdzie się chętny i je wynajmie. Straty, które ponosili w ten sposób właściciele domów były tak wielkie, że skłoniło ich to wreszcie do pertraktowania z lokatorami i do redukcji komornego z własnej woli.

I niewątpliwie te nakazy życia spowodowały to, czego oczekiwano od ustawy państwowej. Nie ulega wątpliwości, że dziś w 80 proc. domów komorne byłoby już obniżone o kilkanaście czy kilkadziesiąt nawet procent. Ale tu właśnie wylonily się pewne trudności, które sparaliżowały całą akcję, a które powinny być bezwzględnie w jaknajkrótszym czasie usunięte.

Oto podatek od nieruchomości opłacany jest w zależności od wpływów z komornego. Tak samo podatek mieszkaniowy płać lokatorzy w zależności od wysokości płaconego komornego. Zdawałoby się więc, że skoro nastąpiła dobrowolna ugoda pomiędzy właścicielem domu a lokatorem, urzędy skarbowe powinny ją przyjąć do wiadomości i odpowiednio zredukować podatki zarówno właścicielowi domu jak i lokatorowi. Ale o to chodzi właśnie, że urzędy skarbowe tych

umów między stronami

nie chciały i nie chcą przyjąć do wiadomości, tłumacząc to zresztą w sposób bardzo logiczny: w dzisiejszych czasach tak częste są wypadki nadużyć na szkodę skarbu państwa, że urzędy skarbowe nie mają pewności czy ugoda między właścicielem a lokatorem została istotnie zawarta, czy komorne zostało faktycznie obniżone, czy też chodzi tylko i wyłącznie o zmuszenie urzędu do obniżenia wysokości podatku.

W rezultacie, skoro właścicielowi domu kazano płać podatek od takiej sumy jakiej faktycznie on nie inkasuje, a lokatorowi od sumy, której on nie płaci — urwały się wszelkie pertraktacje pomiędzy obu stronami i

akcja dobrowolnej obniżki

nie dała rezultatu.

Sprawa jest tak poważna i oczekiwana z takim utęsknieniem przez najszerze warstwy społeczeństwa, że powinna jaknajrychlej doczekać się realizacji. Jeśli ta przeszkoda będzie usunięta — zbyteczną się stanie jakakolwiek ingerencja państwowa. Samo życie spowoduje powszechne obniżenie komornego.

Wybory senatorów

Łódź wysłała 53 delegatów do senackiego kolegium wyborczego

Jak już donosiliśmy, w nadchodzącą niedzielę nastąpi bardzo ważny akt przedwyborczy senacki — o godz. 9-ej rano zbiorą się w swych obwodach uprawnieni do głosowania do senatu i wybiorą delegatów do wojewódzkiego kolegium wyborczego.

Całe województwo łódzkie podzielone jest na 193 obwody głosowania, z tego miasto Łódź — na 53 obwody głosowania. Ponieważ każde zebranie wyłoni jednego delegata — z Łodzi wybranych będzie 53 delegatów, a z terenu całego województwa łódzkiego 193 delegatów, którzy we właściwym czasie dokonają wyboru senatorów z województwa łódzkiego.

Według zarządzenia generalnego komisarza, wojewódzkie kolegium wyborcze w Łodzi zbierze się w dniu 15 września w sali rady miejskiej przy ul. Pomorskiej Nr. 16 pod przewodnictwem dr. Antoniego Tomaszewskiego. Kolegium to wyłoni z siebie początkowo komisję, składającą się z 15 osób, które obradując oddzielnie,

UŁOŻĄ LISTĘ KANDYDATÓW NA SENATORÓW.

zawierającą kilkanaście nazwisk. Następnie lista ta przedłożona zostanie plenarnemu posiedzeniu wojewódzkiego kolegium wyborczego i w drodze głosowania na kandydatów dokonany zostanie wybór 5-ciu senatorów z województwa łódzkiego.

Znaczyć należy, że obwody wyborcze do senatu w Łodzi, które w nadchodzącą niedzielę dokonają wyboru delegatów, podzielone zostały w ten sposób, że w każdym obwodzie wypada od 90 do 100 uprawnionych do głosowania. Na zebraniach tych każdy wyborca ma prawo zgłosić kandydata do wojewódzkiego kolegium wyborczego spośród uprawnionych do udziału w zebraniu.

Wszelkie dyskusje na tem zebraniu są niedopuszczalne, a uchwały ważne bez względu na liczbę obecnych. Wybrany delegatem zostaje ten, kto uzyska bezwzględną większość ważnie oddanych głosów.

Jeżeli pierwsze głosowanie nie da

OSTATNIE DNI WYSTĘPÓW K. SZUBERTA W DAWNEJ „BAGATELI”.

Ostatnie występy K. Szuberta dobiegają już końca. Świetna komedia „Król włamywaczy” jak było do przewidzenia, zyskała sobie wielki sukces, dzięki kreacji stworzonej przez ulubiencę łódzkiej publiczności K. Szuberta oraz pozostałego zespołu.

Wszyscy doszli do przekonania, że dawna „Bagatela” jest miejscem, gdzie można najprzyjemniej spędzić wieczór.

REWELACYJNY WIECZÓR PIĘŚNI W HELENOWIE.

W nadchodzącą sobotę, dnia 24-go sierpnia o godzinie 8.30 wieczorem odbędzie się w Helenowie atrakcyjnie zapowiadający się wieczór pieśni z udziałem znakomitej odtwórczyni żydowskich piosenek ludowych Loli Folman oraz znakomitej śpiewaczki, chluby scen włoskich Dory Scuri. W programie wieczoru piosenki ludowe, perły literatury wokalne oraz arje operowe. — Wstęp do parku już o godz. 2-ej po poł., gdzie koncertuje dorożowa orkiestra symfoniczna pod dyr. S. Pietruszki. — Bilety wstępu od zł. 0,54 sprzedaje Cukiernia Turecka (Piotrkowska 12) i kasa parku Helenów.

NAJLADNIEJSZY LOKAL W ŁODZI.

W najładniejszym bezsprzecznie lokalu naszego miasta — w „Tabarinie”, wra codziennie ooczna zabawa do rana. Publiczność, odwiedzająca „Tabarin”, czuje się bez troski i swobodnie, jak w domu, to też bawi się bardzo dobrze, mile spędzając czas na tańcu i oglądaniu programu.

Mówiąc o programie w „Tabarinie” należy poświęcić kilka słów występującym w nim artystkom. A więc: duet Cecil i Peter von Sarten, niezrównani tancerze, popisyujący się w tańcu niewidzianymi sztukami akrobatycznymi i brawurą. Duet Garbo i Fortes — to para tancerzy świetnie zbudowanych. Fortes sprawia wrażenie młodego bożka, tak piękna jest jego budowa. A Nany Neuhardt? Piękna rasowa wiedienka oczarowała wszystkich łódzian i niejednemu zabiła serce. Dobrze tańcząca Garibaldi bierze publiczność swym temperamentem. Jeśli chodzi o Leo Sparri — konferansjera, to bardzo on podoba się naszej publiczności, która zna go jeszcze z poprzedniego pobytu w Łodzi.

Całość doskonała i gwarantująca wesołe spędzenie czasu.

Dzisiaj o godz. 5.15 i dancing wieczorem.

wyniku, t. zn. że żaden z kandydatów nie otrzymał bezwzględnej większości głosów, następuje drugie głosowanie. W razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego.

W dniu wczorajszym okręgowe komisje wyborcze rozpatrzyły wszystkie reklamacje wniesione przez osoby uprawnione do głosowania do senatu, które

zostały pominięte w spisie wyborców. W związku z tem

DZIŚ UZUPEŁNIŁY BĘDĄ WSZYSTKIE SPISY.

tak, by na niedzielę, na czas zgromadzeń obwodowych były już całkowicie wykonane.

Dzisiaj okręgowe komisje wyborcze rozpatrzą wszystkie reklamacje w sprawie spisów wyborców do sejmiku.

Reprodukujemy powyżej rzadkie zdjęcie, przedstawiające moment napływu wód na miasto Ovada w Górnej Italii. Zdjęcie to pozwala zorientować się w rozmiarach katastrofy

Przygotowania do nowego roku szkolnego

Zarząd miejski wynajął szereg nowych lokali. — Zapisy do szkół dokształcających.

Każdego roku w okresie feryj letnich stanu użytkownego lokale wszystkich wydział oświaty i kultury zarządu miejskiego doprowadza do porządku i do

Na froncie robotniczym

Zatarg w fabryce Kruszego i Endera

Wczoraj w zakładach przemysłowych „Krusche i Ender” w Pabjanicach odbywały się wybory delegatów fabrycznych. Na tle tych wyborów wybuchł poważny zatarg wśród robotników ponieważ związek klasowy wystawił własną listę, gdy natomiast komisja wyborcza, składająca się z przedstawicieli wszystkich związków oświadczyła, że tylko jej wolno przedłożyć listę.

Zatarg przyjął tak poważne formy, że zebranie robotników zostało rozwiązane i do wyborów nie doszło.

W firmie Lauenburg i Chajkin przy

Samochód ciężarowy wjechał do sklepu i przysięgnął przechodzącą kobietę

Wczoraj o godzinie 8 rano przy zbiegu ulic Andrzeja i Wólczańskiej miał miejsce niezwykle wypadek.

Ulicą Andrzeja od strony Piotrkowskiej podążało w szybkim tempie auto ciężarowe. Gdy auto już dojeżdżało do ul. Wólczańskiej — z ul. Wólczańskiej nagle wyjechało auto osobowe.

W jednej sekundzie groziła katastrofa. Wówczas szofer auta ciężarowego, pragnąc uniknąć zderzenia, skrzył gwałtownie w bok. Uczynił to w ostatniej chwili, gdy przestrzeń pomiędzy obu samochodami nie wynosiła więcej, niż pół metra.

Ale skręt był zbyt gwałtowny. Auto ciężarowe wpadło na chodnik i jednym błotnikiem uderzyło z całej siły w drzwi znajdującego się na rogu sklepu spożywczego, drugim zaś przysięgnęło do muru przechodzącą Wandę Szulc, zamieszkałą

szkół powszechnych na terenie naszego miasta. Również w roku bieżącym

ul. Srebrzyńskiej wybuchł w dniu wczorajszym strejk robotników. Strejk powstał na tle wydalenia przez dyrekcję fabryki delegata fabrycznego Wawrzyńniaka. Strejkujący robotnicy oświadczyli, że do czasu przyjęcia napowrót delegata nie przystąpią do pracy.

Do okręgowej inspekcji pracy zgłosiła się delegacja szlifierzy szkła prosząc o zwołanie konferencji z pracodawcami, celem podpisania umowy zbiorowej. Dotychczas umowy w tej gałęzi przemysłu niema.

Konferencja wyznaczona została na dzień dzisiejszy.

przy ul. Andrzeja 33.

Szulcówna, zalewając się krwią, padła na chodnik. Drzwi sklepu zostały kompletnie wyrwane wraz z kawałkiem muru.

Na miejsce wypadku wezwano pogotowie ratunkowe, którego lekarz stwierdził u Szulcówny ogólne obrażenia ciała. Ponieważ skarżyła się ona na silne bóle nóg, zaistniało podejrzenie, że ma ona złamane obie nogi. Wskazywały na to zresztą również zewnętrzne oznaki. Szulcówna nie mogła się podnieść, a przy próbie postawienia jej na nogach, straciła z bólu przytomność. Odwieziono ją wobec tego do szpitala.

Rannym lekko został również szofer Leon Mondrzak, który wskutek rozbicia się szyby w samochodzie, odniósł liczne cięte rany twarzy i ręk. Lekarz pogotowia opatrzył go na miejscu.

Dodatkowa komisja poborowa

W środę, dnia 28 sierpnia b. r. w lokalu wydziału wojskowego zarządu miasta Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 165, urzędować będzie dodatkowa komisja poborowa dla P.K.U. Łódź-Miasto II, na którą winni się stawić poborowi rocznika 1914, 1913 i 1912, którzy z jakichkolwiek względów nie stawili się na ubiegłe komisje, oraz poborowi roczników starszych, nie posiadający jeszcze uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkali na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów policji.

Zainteresowani poborowi winni przygotować potrzebne do przedstawienia na komisji dokumenty, mianowicie dowód osobisty, lub zaświadczenie tożsamości z fotografią, kartę odroczenia służby wojskowej (o ile poborowy korzysta z odroczenia) świadectwo zawodowe i świadectwo szkolne.

Nasz reporter zanotował...

Na ulicy Limanowskiego została pobita w czasie awantury Kazimiera Berler. Rannej udzielił pomocy lekarz pogotowia.

W domu przy ulicy Urzędniczej Nr. 34 w czasie bójki został ranny ostrem narzędziem Władysław Skowroński. — Odwieziono go do szpitala.

Na ulicy Łagiewnickiej Nr. 4 w czasie bójki poturbowano dotkliwie Stanisława Malinowskiego, który odniósł liczne rany tłuczone głowy. Pomocy udzieliło mu pogotowie.

W mieszkaniu przy ulicy Dzielnej Nr. 11 usiłowała pozbawić się życia, przez wypicie kwasu octowego Aniela Mysiak. Po przeplakaniu jej żołądka, lekarz pogotowia odwieził ją do szpitala.

Na ulicy Limanowskiego potknął się przy przechodzeniu ścieżki ulicznego Józef Wolman (Limanowskiego 13) i upadł tak nieszczęśliwie, że złamał nogę.

Na ulicy Rybnej, z budowli spadła cegła i uderzyła w głowę przechodzącą Chanę Nirenberg. Ranną opatrzył lekarz pogotowia.

Na ulicy Urzędniczej Nr. 12 bezrobotny Władysław Umaniński, pod wpływem zdenerwowania rozpruł sobie nożem brzuch, że wypłynęła jelita. W stanie groźnym odwieziono go do szpitala.

poważna liczba lokali została całkowicie wyremontowana, a niezakończona od tego wydział oświaty wynajął szereg nowych lokali, aby powiększyć w ten sposób siedziby szkolne i zmniejszyć liczbę dzieci w poszczególnych klasach.

Jak się dowiadujemy wynajęte zostały nowe lokale przy ul. Andrzeja 24 — dwie wielkie sale oraz kilka pokoi na pracownię, przy ul. Smugowej 6 — salę gimnastyczną i pokoje na pracownię, przy ul. Abramowskiego 3 — dwie sale, przy ul. Łagiewnickiej 53 — 3 sale i kilka pokoi na pracownię, przy ul. Prusa 15 — dwie sale, przy ul. Zakątnej 76 — dwie sale i pomieszczenia dla nauczycieli.

Niezależnie od tego wynajęto cały gmach przy ul. Wierzbowej 17/19 na pomieszczenie nowej szkoły oraz rozpoczęto prace nad budową gmachu szkolnego przy ul. Lipowej 16.

Wczoraj zarząd miejski ogłosił zapisy do szkół dokształcających zawodowych na nadchodzący rok szkolny. Zapisy odbywać się będą w dniach 26, 27, 28, 29, 30 i 31 bm. w następujących szkołach:

- dla chłopców — grupy drzewnej i budowlanej przy ul. 6-go Sierpnia 50;
- dla grupy elektryków przy ul. Zeromskiego 115, fryzjerów — Gdńska 90;
- grupy graficznej - zdobniczej ul. Sienkiewicza 46, grupy handlowej — Kilińskiego 109, grupy krawieckiej — Cegielniana 63 i Gdńska 90, grupy metalowej — Abramowskiego 3 i Zawadzka 42, grupy skórzanej — Sienkiewicza 11, grupy spożywczej — Abramowskiego 10 i 10/10 dla młodocianych — Gdńska 25 i 10/10 nr. 54;
- dla dziewcząt — grupy bieliźniarek, fryzjerek i hafciarek — 11 Listopada 27, grupy handlowej — Piotrkowska 115, grupy krawczyń — Cegielniana nr. 26, Gdńska 29, 11 Listopada 29 i Nawrot 12 oraz dla młodocianych — ul. Czerwonona 8, Rokicińska 41 i Wspólna 5/7.

5.000.000 LUDZI BEZ PRACY

znajduje się dziś w Niemczech, a nie, jak mówią oficjalne statystyki—2 miliony!

Berlin, w sierpniu. Urzędowe statystyki niemieckie stwierdzają, iż ilość bezrobotnych wynosi nie więcej niż 2 miliony. Gdyby ta liczba była prawdziwa, świadczyłoby to o tym, iż w okresie rządów narodowosocjalistycznych nastąpiła w Niemczech znaczna poprawa.

Ale ta liczba nie jest prawdziwa. Ilość bezrobotnych w Niemczech jest około dwukrotnie większa. Przedewszystkiem cyfry oficjalne obejmują tylko tych bezrobotnych, którym państwo udziela jakiegokolwiek pomocy. Wiadoma jest natomiast rzecza, że w Niemczech ma równość wobec prawa i dlatego nie wszyscy obywatele - bezrobotni korzystają z pomocy państwowej.

Nie ma więc prawa do zapomogi i nie jest rejestrowany np. ten, kogo władze podejrzewają o wrogi stosunek do obecnego reżymu. Jeżeli np. podejrzewa się kogoś o socjalizm, będzie on wykreślony z listy ludzi bezrobotnych. Oczywiście nie znaczy to, aby ten sam dostał pracę. Do spisów bezrobotnych nie wprowadza się tych młodocianych, którzy dotychczas nigdzie nie pracowali. Nie rejestruje się bezrobotnych w obozach koncentracyjnych i więzieniach.

Cóż tu zresztą mówić o ścisłości statystycznej niemieckiej, skoro wszędzie tam jest ukryte, a nawet budżet państwa nie jest ujawniony. Istnieją jednak pośrednie sposoby ujawniania bezrobocia. Takim sposobem np. jest rejestrowanie marek ujętych w obliczeniach do ksiąg przez urzędników i robotników. W obliczeniach tych marek wycieczki były w czasach, kiedy statystyka miała jeszcze jakiś sens i porównanie z cyfrą dzisiejszą, to okazuje się, że w tym czasie sprzedano o przeszło 2 miliony 400 tys. mniej. Ponieważ urzędowo wskazuje się cyfrę bezrobotnych na 2 miliony, przeto łączna liczba bezrobotnych powinna być nieco mniejsza, a nie 5 milionów.

Bazyłejska „Nationalzeitung“ dochodzi do tej samej cyfry. W r. 1929 w Niemczech było zarejestrowanych w kasach chorych 19 milionów robotników pracujących, ilość bezrobotnych, otrzymujących zapomogi wynosiła — 1.200.000, a bezrobotnych bez prawa pobierania zasiłków było 1.000.000. Razem było 21 milionów ludzi zarejestrowanych do klasy robotniczej. Dziś w 1935 ilość pracujących, zapisanych do kas chorych wynosi 16.386.000 ludzi. Ilość mieszkańców w Niemczech zmniejszyła się? Nie. Wzrosła. A więc bezrobotnych jest 21—16 = 5 milionów. W tej potwornej ilości ludzi bez pracy zarejestrowanych jest 2 miliony, a niezarejestrowanych — 3 miliony. Trzy miliony ludzi nie otrzymuje ani grosza pomocy!

Jeśli mimo wszystko bezrobocie w Niemczech nieco spadło, to tylko dlatego, że państwo w największej mierze uruchomiło roboty publiczne o znaczeniu wojskowym i że forsuje przemysł zbrojeniowy. Ale z kolei zbrojenia kościelne, i to kosztują miliony. Te roboty bierze się znów z kieszeni klasy pracującej. Rosnie budżet, rosną podatkowo, rośnie drożyzna...

Jakie jest realne położenie klasy pracującej mówi najlepiej statystyka obrotów w handlu detalicznym. Okazuje się, że obroty te w ciągu pierwszych miesięcy r. b. w sumach globalnych są o wiele większe, jak i roku ubiegłego. Równocześnie jednak wiadomo, że indeks cen detalicznych wzrósł o 20 procent. Wniosek prosty: ceny idą w górę, a obroty nie powiększa, czyli inni konsumenci coraz mniej je, coraz mniej się ubiera, nosi coraz bardziej tanie buty... Tak jest prawdziwy wygląd tego, co państwo socjalizm dał robotnikowi niemieckiemu.

I nic dziwnego, że w sferze ludzi pracujących w Niemczech nie zadowolenie wzmaga się coraz bardziej. Budżet przeciętnego człowieka jest tam obliczony co do feniga. Robotnik, urzędnik, posiadacz małej renty, drobny kupiec i rzemieślnik — wszystko to od czuwa boleśnie każdą zwykłą ceną na rynku. Gospodyni domu, idąc do janki, zabiera 90 fenigów na funt mięsa. Janki jest jej przeróżenie, kiedy rzeźnik żąda markę i 10 fenigów!

Kto zna niemiecką gospodynię, ten wie, że w tym momencie jest ona niezadowolona na wszelkie argumenty polityczne.

Kartofle są droższe masło zdrożało, jajka, owoce i jarzyny również. Tylko

cena chleba stoi jakoś w miejscu, bo rząd nato zbyt uważa. Natomiast ceny artykułów włókienniczych nie wzrosły, pogorszył się tylko ich gatunek. Brak dewiz na przywóz wełny i bawełny zmusza niemiecki przemysł włókienniczy do korzystania z rozmaitych namiastek. Wśród kupującej publiczności utarło się już nieodparte przekonanie, że dzisiaj za te same pieniądze dostaje się wszystko w najgorszym gatunku.

Dlatego właśnie w tych sferach, na których oparł się narodowy - socjalizm w epoce kiedy dochodził i doszedł do zwycięstwa dzisiaj rozczarowanie jest największe. Ci ludzie spodziewali się, że wraz z ujęciem władzy przez partię narodowo - socjalistyczną

nastąpią namacalne i jawne zmiany na lepsze w ich życiu codziennym.

To się nie stało. Nastąpiło pogorszenie bytu. Dlatego niezadowolnienie i ferment szerzy się tam gwałtownie i nie nieomieszka ujawnić się nie tylko w dziedzinie gospodarczej, ale także i politycznej.

Jasne jest, iż rzeczy takie nie odbywają się z dnia na dzień. To może potrwać i rok i dwa, ale wreszcie ta mała opozycja musi urosnąć.

Każdy wielki deszcz składa się z małych kropelek, ale tylko wielki deszcz może odświeżyć duszną atmosferę w Niemczech. (X).

NAD TRUMNĄ FANATYKA LOTNICTWA

Niezwykła karjera Posta. — Robotnik kopalniany największym lotnikiem świata

Wczoraj odbył się pogrzeb słynnego lotnika Posta, o czym piszemy na innym miejscu. Ponieważ podajemy charakterystykę tego bohatera przestworzy.

Pełne poświęceń i samowyrzeczenia się było życie tego człowieka - fanatyka lotnictwa, który dorwał się do tej pracy w przestworzach wbrew wszelkim przeciwnościom, wszystkie po kolei przez wycierając. Villey Post był zwykłym

robotnikiem kolonijnym zatrudnionym w kopalniach nafty w Pensylwanii. Uchodził on powszechnie za tak wątpliwego, że nie chcieli go nawet przyjąć do armii amerykańskiej, chociaż zaraz w pierwszych dniach po przystąpieniu Stanów Zjednoczonych do wojny światowej zgłosił się do szeregów. Przyjął go wreszcie, lecz już nie zdążył wyjechać na front, gdyż właśnie w chwili, gdy ukończył swe przeszkolenie, zawarte zostało zawieszenie broni.

Post powrócił do swojej kopalni, ale w głębi swej duszy marzył o tem, aby jakoś zmienić to życie, które nie mogło

zadowolnić ani jego ambicji, ani przedewszystkiem wielkiej energii, rozmachu, żądzy twórczej. Równo dziesięć lat temu, a mianowicie w 1925 roku, nastąpił jednak zasadniczy zwrot w jego życiu, który miał zadecydować o późniejszej jego karierze. Do miasteczka, w którym mieszkał Post przybył cyrk „lotniczy”, który popisywał się wspaniałymi wyczynami akrobatyki lotniczej. I oto młody robotnicarz nagle poczuł, że to jest jego powołanie, jego właściwa droga życia.

Nielatwo było jednak młodemu, nieodświadczonego robotnikowi wstąpić na tę nową drogę. Pierwsze próby — skoki ze spadochronem — zawiodły. I już zdawało się, że ta kariera jest dla niego zamknięta. Nie miał środków na to, aby się szkolić prywatnie, żadna zaś linja lotnicza nie chciała go uczyć na swój koszt, gdyż ciągle uważano, że jest za słaby fizycznie. Dopomógł mu, — jak to często bywa w życiu, — wypadek, i to taki wypadek, który, biorąc rzecz logicznie, powinien był pogrzebać wszystkie jego nadzieje związane z lot-

nictwem nazawsze. Oto w czasie wierceń nowego szybu odłamek świda wybił Postowi oko.

Za otrzymane odszkodowanie w sumie 2 tysięcy dolarów nabył wówczas Post stary samolot, odnowił go i następnie udał się do szkoły lotniczej. Tym razem musiano go już przyjąć i po pół roku miał dyplom pilota w kieszeni. I okazuje się, że istotnie natura jakgdyby stworzyła go na idealnego lotnika. Pomiędzy kalectwa, Post w krótkim stosunkowo czasie zdobywa sobie imię jednego z najdługoletnich pilotów, pracuje na samolotach pasażerskich, każdą wolną chwilę poświęcając równocześnie samodzielnemu lotom.

Za pieniądze zdobyte na jakichś zawodach Post kupuje nowy samolot i w towarzystwie lotnika angielskiego, Gatty'ego,

wyrusza w 1931 roku na podbój świata

Lot obydwu tych śmiałków dookoła ziemi w ciągu 8 dni, 15 godzin i 51 minut był naprawdę zdumiewającym rekordem. W dwa lata później odważny lotnik pobił jeszcze raz ten sam rekord, tym razem jednak sam zupełnie. Wystar towarzyszy z lotniska Floyd Bennet pod Nowym Jorkiem dnia 15 lipca 1933 roku wrócił na nie 23 tegoż miesiąca, chociaż przez cały czas trwania lotu, t. j. przez 7 dni, 18 godzin i 50 minut ani przez chwilę nie zmrzążył oka...

Niebawem Post zapala się do lotów w stratosferze. Buduje według własnego pomysłu samolot i osiąga rekord wysokości, dotychczas przed nim przez nikogo nie pokonany. Potem zaczyna go prześladować uparty pech. Nie udają mu się — jeden po drugim — cztery loty, tak że nawet na pewien czas wycofuje się zupełnie z lotnictwa.

Niespokojna jego natura nie mogła jednak długo pozostawać w stanie bezczynności. Powraca do lotnictwa — teraz właśnie w tym locie, niestety już ostatnim, „zły los“ okazał się silniejszym i jeszcze bardziej upartym nawet od nie przepartej energii i wytrwałości tego „niezłomnego rycerza przestworzy”.

Wystartowawszy w kierunku — przez Alaskę — do Moskwy — Post zmienia na Alasce trasę lotu i wraz ze swym towarzyszem Willy Rogersem — na starym swoim samolocie, na którym zdobył tyle chlubnych laurów, chce dofr. et przez biegun i t. cny do Leningradu.

W odległości 15 kilometrów od Point Barrow, gdzie ongiś lądował Amundsen z Nobilem po przełocie nad biegunem na sterowcu „Norge” — motor samolotu Posta odmawia w chwilę po starcie posłuszeństwa.

Post i Rogers giną — tą sławną i tak tragiczną w swej prostocie i w tem, że jest tak okrutnie, tak niezmiernie częstą — „śmiercią lotników”.

P. wojewoda Hauke-Nowak na lustracji powiatów kaliskiego i sieradzkiego

W dniach 16 i 17 sierpnia Pan Wojewoda Aleksander Hauke - Nowak przeprowadził lustrację gmin pow. kaliskiego, interesując się szczególnie gospodarką, pracami gromad oraz organizacji rolniczych i społecznych. Oprócz przyjętych sprawozdań zarządów gminnych i organizacji Pan Wojewoda zwiedził niektóre objekty i odcinki prac. Między innymi Pan Wojewoda zwiedził w gm. Ostrów Kaliski nowowytbudowaną szosę Błaszki — Grabów — Brzeziny Kaliskie i dom ludowy w Brzezinach w gm. Godziszew.

W drugim dniu Pan Wojewoda zlustrował gminy Zborów, Zbierski i Chocz między innymi we wsi Godziszew oglądał gospodarstwa wzorowe hodowlane.

Ze Zbierska Pan Wojewoda udał się kolejką Związku Międzykomunalnego do świeżo zalesionych obszarów piaszczystych, będących dotychczas ze względu na lotność piasków prawdziwą klęską dla okolicznej ludności rolniczej.

W gminie Chocz zwiedził Pan Wojewoda nową szosę Janków — Chocz, długości 13 km., budowaną częściowo systemem szarwarkowym i wzorowo urządzonej posterunek Policji Państwowej. Dłuższą chwilę poświęcił Pan Wojewoda na zwiedzanie starego kościoła OO. Reformatów oraz probostwa.

Ludność wszędzie przyjmowała Pana Wojewodę z oznakami szczerego zadowolenia. Pan Wojewoda przyjął od wielu osób szereg próśb, które przekazał do natchmiasadowego załatwienia odpowiednim organom.

W dalszym ciągu przeprowadzonych

wizytacji gmin Pan Wojewoda A. Hauke - Nowak zwiedził w dniach 17 i 20 sierpnia pow. sieradzki, a w szczególności gminy Zduńska - Wola, Szadek, Bartochów, Wróblew, Klonowa, Godynice, Barczew oraz Brzeźno.

Pan Wojewoda zwiedził również we wsi Klonowa tejsze gminy mleczarnię i sklep spółdzielczy oraz będącą na ukończeniu szosę długości 4 km., pobudowaną przez gminę systemem szarwarkowym, zaś we wsi Barczew, gm. Parczew nowy budynek zarządu gminnego wybudowany całkowicie z modrzewia kosztem około 30 tysięcy złotych.

W gm. Brzeźno Pan Wojewoda był obecny na dożynkach, urządzonych staniem Kola Gospodyń Wiejskich i Związku Młodej Wsi. Na program tej uroczystości złożyło się cały szereg pięknych regionalnych pieśni sieradzkich, połączonych z salucyjnym obchodem dożynkowym, a wykonanych przez chór miejscowy. Na zakończenie tej uroczystości przodownica wręczyła Panu Wojewodzie obrzynany wieniec dożynkowy. W każdej z wizytowanych wsi Pan Wojewoda był przyjmowany ze szczególną szczerą radością i zainteresowaniem. Wszędzie Pan Wojewoda interesował się życiem wsi, rozmawiając z wieśniakami.

W lustracji towarzyszył Panu Wojewodzie oprócz Starosty Powiatowego i wyższych urzędników Urzędu Wojewódzkiego Dyrektor Izby Skarbowej p. Kucharski oraz Prezes Izby Rolniczej p. Zbigniew Wilski.

Zacharoff finansuje Negusa

Słynny dostawca broni chce zagarnąć kopalnie nafty w Abisynji

Od kilku miesięcy już go nie widziano. Ciekawe, że ten światowy dostawca broni zniknął w tajemniczych okolicznościach właśnie w chwili, gdy rozeszły się pierwsze pogłoski o zbrojnym zatargu między Abisynją a Włochami. Przez długie lata Zacharoff wypożyczał po „trudach wojennych“. Obecnie, gdy znów zawisła nad światem groźba wybuchu pożogi wojennej — Zacharoff przystąpił „do pracy“. Dla nikogo nie ulega dziś najmniejszej wątpliwości, że milioner interesuje się bardzo poważnie zatargiem wojsko - abisyńskim, który wykorzysta dla swoich celów.

Transporty broni na Bliski Wschód przesunięcia olbrzymich kapitałów — wszystko to świadczy, że Zacharoff nie jest beczczny.

Od kilku tygodni bawi w Londynie tajemniczy osobnik nazwiskiem Zaimis. Władca on pierwszorzędnie siedmiu językami. P. daje się za francuza, armenczyka, lub za greka. Krzysztof Zaimis rozporządza znacznymi kapitałami, a w portfelu swym ma również akcje Zacharoffa. Rola jego jest bardzo tajemnicza. Stara się on pomóc Venizelosowi, finansuje antymonarchistyczne koła w Grecji, by uniemożliwić powrót do Grecji królowi Jerzemu. Czy Zaimis jest agentem lub pełnomocnikiem Zacharoffa? Na pytanie to brak nrazie konkretnej odpowiedzi.

Równocześnie interesuje się Zaimis kopalniami nafty w Abisynji. Zacharoff przegrał już wiele wojen o naftę, ale również wiele z nich wygrał. Zresztą ropie naftowej zawdzięcza on swój olbrzymi majątek. Okazuje się więc, że szereg amerykańskich towarzystw sta-

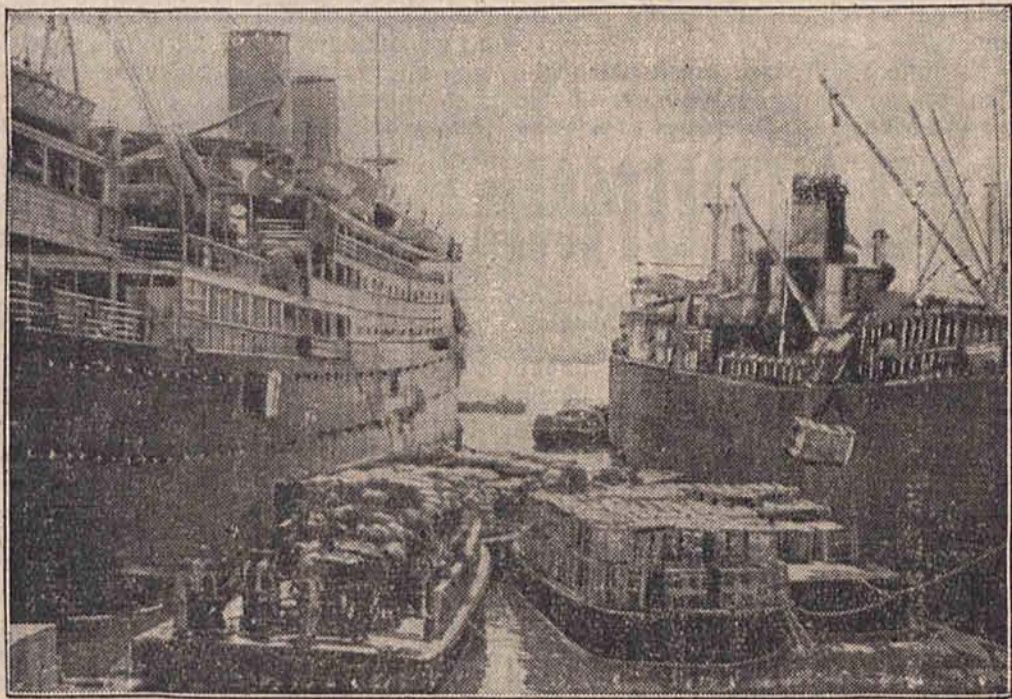
ra się o uzyskanie koncesji w Abisynji. Zacharoff jest już zgrzybiały, chce jednak w życiu zagrać po raz ostatni. Zacharoff chce sprzedać przedsiębiorców amerykańskich i uzyskać koncesję w Abisynji. W tym celu ściągą swoje wielomilionowe kapitały z różnych banków do Paryża.

Zacharoff dostarczył już Negusowi broni i amunicji za kilkadziesiąt tysięcy funtów szterlingów. Pożyczył mu również olbrzymie sumy na prowadzenie wojny i zyskał sobie tem jego sym-

patję oraz zapewnił pierwszeństwo w ewentualnym uzyskaniu koncesji naftowych.

Na eksploatację ropy naftowej w Abisynji trzeba olbrzymich kapitałów. Abisynja ich niema. Wszystko to brzmi bardzo fantastycznie, jednak Zacharoff nie ustaje w pracy. To będzie jego ostatnia może, a zarazem największa gra.

Zacharoffowi nie zależy w chwili obecnej na rozlewie krwi. Chce on tylko wyposażyć Negusa w taką ilość broni, by mógł się oprzeć atakom włoskim.

Italia w dalszym ciągu szykuje się pospiesznie do wojny z Abisynją. Na zdjęciu widzimy ładowanie materiałów wojskowych na statki, które odpłyną do Afryki.

Rozmaiwości ze świata

WYCHOWAWCZA AKCJA PO CZTY W CHINACH.

Wyzyskanie stempli pocztowych dla celów propagandy i reklamy spotyka się w Europie i Ameryce, ale nowością na tem polu jest inicjatywa rządu nankińskiego, aby przy pomocy stempli prowadzić akcję wychowawczą.

Oryginalnie brzmią nadruki na listach i przesyłkach pocztowych, takie np.: „Nie plu!“ „Pamiętaj wykąpać się!“ „Gdy jesteś chory, idź do lekarza!“ albo „Szminka psuje cerę!“ i t. d. Ale to jeszcze nie wszystko; zadobrowolnie w wrazenia, jakie sprawiła inowacja, ministerstwo poczty zamierza puścić w obieg specjalne znaczki obrazkowe, ilustrujące treść owych nakazów higieniczno-moralnych. Czy to wystarczy? Optymiści z Nankinu wierzą w dobry rezultat swojej akcji.

DWADZIESCIA SZESĆ LAT WĘDRÓWKI

Rekord wędrówki osiągnęła pocztówka, która po 26 latach doszła do adresata. Wysłała ją w roku 1909, t. j. na 5 lat przed wojną, adwokat Piličez w mieście Subotica (Jugostawia). Pierwo w tych dniach otrzymał adresat pocztówkę i ze zdumieniem stwierdził, że stempel pocztowy wskazuje datę 1909 roku. Pocztówka zagubiła się gdzieś w urzędzie pocztowym i spoczywała tak w zapomnieniu aż do chwili obecnej, i dopiero w czasie tranzlokacji urzędu pocztowego do innego lokalu odnaleziono ją przypadkiem.

FABRYKA POSAGÓW BUDDY NA LITWIE

Niedługo będzie można sprwadzić sobie prawdziwego Buddę z bardzo bliska, bo z. Kowno. Już dawno przekonano się, że dąb litewski jest świetnym materiałem rzeźbiarskim, nie kruszy się, a nadewszystko jest odporna na niszczące działanie robaków. Coroku Litwa eksportowała olbrzymie ilości dębów do zagranicy, obecnie jednak, ze względu na trudności dowozowe i podwyżkę celną, postanowiono zainstalować warsztaty rzeźbiarskie w samej Litwie i sprowadzać do Indji posągi w stanie gotowym.

Jak donoszą, do Kowna przybyło ostatnio kilku artystów hinduskich w celu zalotenia do bryki „buddów“.

NAJDLUŻSZA PARTJA SZACHÓW

Dwaj doskonali szachiści podjęli rozegranie partji szachów, której ostateczny rezultat ma być osiągnięty dopiero po latach. Jednym z przeciwników jest prezes klubu szachistów w Johannesburgu (Połudn. Afryka), drugim Amerykaninem Harry Fritsch z Blue Courts, Minnesota (USA). Każdy z graczy komunikuje pociągnięcia przeciwnika, a że wędrówka listu między temi dwoma miastami trwa miesiąc, przeto nie dziwnego, że rozgrywka może nastąpić po kilku latach. Fritsch spodziewa się, iż zwycięży swego przeciwnika w 1940 roku.

Susiac i jedna nowelka

Po dziesięciu latach

Napisał: Fernando Gonzales

Przed jednym z najelegantszych hoteli w Madrycie tłoczył się tłum ciekawych. Wśród zgromadzonych ludzi widać było przedstawicieli rozmaitych warstw społecznych, począwszy od robotników w zasmolonych bluzach i szwaczek i skończonych na dostatnio odzianych obywatelach o okrągłych brzuskach i rumianych policzkach.

Od czasu do czasu zjawiał się przed obrotowami drzwiami hotelu wysoki mężczyzna o gładko wygolonej twarzy, odziany w ciemnym wizytowym garniturze. Klaniając się na wszystkie strony prosił, by zgromadzeni rozeszli się, gdyż chlebodawczyni jego, słynna diva filmowa, Lo Madison z Hollywood, jest bardzo zajęta i nie może się dziś w żaden sposób pokazać swym rodakom.

Tymczasem w wytwornych apartamentach, zajmowanych przez wybitną gwiazdę panowała zupełna cisza. Lo Madison była dziś nie w humorze i zabroniła kategorycznie kogokolwiek do siebie wpuszczać. Prawdę mówiąc, miała ona istotnie ważną wizytę, która tak bardzo wpłynęła na zmianę jej usposobienia. Na niskiej kozetce siedziała przeszło pięćdziesięcioletnia kobieta o mocno rozłożystych kształtach i ordynarnych rysach twarzy. Stara opowiadała coś z ożywieniem pięknej artystce, która słuchała ją jednak niezbyt uważnie, bawiąc się z rozrządzeniem pysznym chartem, leżącym u jej stóp.

Sekretarz uroczej divy nie mógł długo wyjść z podziwu, spoglądając na tę parę. Któżby uwierzył, że ta stara baba o czerwonym pijackim nosie i obrzmiałych czerwonych powiekach jest matką jednej z najpiękniejszych artystek Hollywood! Rodowity ten Yankee nauczył się podczas swego miesięcznego pobytu w Madrycie kilkadziesiąt wyrazów hiszpańskich, teraz jednak niewiele rozumiał z tego, o czym obydwie kobiety, gawędzące w jakimś narzeczu, rozmawiały. Jedynie z wraza twarzy miss Lo Madison domyślił się, że ta nie jest bynajmniej zadowolona z wizyty matki. Stara Anita ani przypuszczała przed

dziesięć laty, że córka jej zrobi taką bajeczną karierę. Młodzianka Dolores pracowała ongiś w dużym magazynie mód na jednej z pryncypalnych ulic miasta. Pewnego razu, odnosząc kapeluszy jednej z klientek swej pracodawczyni, natknęła się na hrabię don Carlosa Pueblo, co zadecydowało o całym jej przyszłym życiu.

Hrabia był młodym, przystojnym mężczyzną i w dodatku bardzo bogaty. W trzy tygodnie później piękna modystka miała ślicznie urządzone mieszkanie i pełno szafę eleganckich toalet. Dolores kochała jednak Carlosa i całym żarem swej południowej krwi oddała się swemu rycerzowi. Szczęście jej nie trwało jednak długo. Pewnego dnia zjawiał się u uroczej kobiety jakiś starszy mężczyzna, który wręczył jej czek na okazałą sumę, zmuszając jednocześnie Dolores do podpisania dokumentu, w którym zobowiązała się w ciągu trzech dni opuścić Madryt. Biedna dziewczyna płakała wtedy całą noc, żalując gorzko, iż zgodziła się lekkomyślnie na propozycję ojca Carlosa. Nazajutrz przyjaciółka zabrała ją do kabaretu, gdzie zapoznała z jakimś impresario, werbującym młode sily artystyczne do filmu.

Przez cały rok tańczyła Dolores w rozmaitych lokalach rozrywkowych Nowego Jorku, zarabiając bardzo niewiele, aż wreszcie nadeszła jej chwila. Pierwszy jej film zdobył kolosalne powodzenie i wczorajsza mała komu znana subretka stała się naraz wielką sławą.

Młoda artystka pracowała niezmordowanie, żyjąc bardzo skromnie. Marzeniem jej było wrócić do kraju i pokazać wszystkim, co osiągnęła zagranicą. I oto po dziesięciu latach przyjechała do Madrytu, otoczona aureolą sławy. Wszystkie gazety stołeczne szeroko się rozniwylały o słynnej rodaczce, która zdobyła w Hollywood kolosalne powodzenie i majątek. Znamięta diva nie była jednak z tego wszystkiego zadowolona, chciała bowiem, by „on“, o ile ba-

wił jeszcze w Madrycie, dowiedział się o jej sukcesach i żałował, że tak łatwo dał się namówić do porzucenia jej.

Piękna Dolores, u nóg której leżeli potentaci, nie mogła bowiem w żaden sposób wykreślić ze swego serca obrazu pierwszego kochanka. Zarówno podczas pobytu swego w Ameryce, jak i teraz ustawicznie o nim myślała. Tymczasem dnie miały, urlop jej kończył się już, a ona daremnie wyczekiwała pojawienia się hrabię Pueblo. W końcu zniechęcona odsunęła od siebie gazety, pełne hymnów pochwalnych na jej cześć i spojrzęła na platynowy zegarek. Jutro miała już wyjechać z Hiszpanii i kto wie, czy tak prędko znów tu zawita...

Rozległo się dyskretne pukanie do drzwi i po chwili wszedł do pokoju sekretarz, podając jej kartę wizytową. Lo Madison uczuła naraz ostre ukłucie w okolicach serca. Na wizytówce, ozdobionej koroną hrabiowską, widniało nazwisko: Don Carlos del Pueblo...

Szybko wyprawiła swą gadatliwą matkę do drugiego pokoju i poprawiła włosy. A więc przyszedł jednak... Nadeszła wreszcie chwila jej największego triumfu. Może żywi względem niej teraz poważne zamiary. Czemużby nie? Niejeden arystokrata czułby się szczęśliwy, gdyby słynna Lo Madison zechciała zostać jego żoną. Lo Madison — hrabina del Pueblo... wcale nieźle brzmiało, uśmiechnęła się do swoich myśli.

Przybrawszy swój najczarowniejszy wyraz twarzy przejrzała się raz jeszcze w niewielkim lusterku podręcznym, po czym nachyliła się nad koszem purpurowych róż. Po paru minutach do buduaru wszedł Carlos i złożył jej głęboki ukłon.

— Czy wolno mi będzie ucałować śliczne rączki pani? — zapytał szarmancko.

Diva podała mu niedbale dłoń, stwierdzwszy jednocześnie z satysfakcją, że dawny jej kochanek zestarzał się i zbrzydł w ciągu tych dziesięciu lat, podczas gdy ona stała się jeszcze piękniejszą i bardziej ponętą.

— Nie wiem, czy łaskawa pani przypomina mnie sobie, — zaczął przybływie nieśmiało, zastygłszy w jej milczeniu.

— Pan jest hrabią del Portos... Przetales...

— Del Pueblo, — poprawił ją spokojnie. — Widziałem pani fotografie w pismach i czytałem o jej niezwykłych sukcesach za Oceanem. Sprawilo mi to naprawdę głęboką radość.

— Czyżby? — uśmiechnęła się lotnie. — Ale co pana właściwie mnie sprowadza?

— Ma pani napewno niewiele czasu, — szepnął mężczyzna cicho, niecierpliwie, — chciałbym więc odradzić przejść do rzeczy... Jestem agentem ubezpieczeniowym. Czy nie zechciałaby pani ubezpieczyć na życie?

— Pan pracuje zarobkowo? — dopytała otworzyła szeroko swe umiejętnie pomalowane oczy.

— Niestety, muszę, — westchnął ciężko zapytany. — Pani jest taka utalentowana... nigdy jednak niewiadomo, co dzień jutrzyszy może przynieść. Ludzie są tacy niewdzięczni...

Gdy kobieta wciąż jeszcze nie spuszczała zeń swych osłupiałych oczu, mężczyzna speszony tem do reszły milki. Po paru minutach jednak, jakby sobie coś przypomniał, dodał z wysiłkiem:

— Mam żonę i troje dzieci, na które muszę pracować. Straciłem przed parą laty cały majątek i powodzi mi się teraz bardzo źle. Gdybym mógł panią prosić...

W młodej kobiecie coś nie narazę łamało. Otrząsnawszy się jednak silnie, woli ze wzruszenia schwyliła za dzwonek. Zjawił się sekretarz, któremu szepnęła parę słów po angielsku, poczem zwracając się do swego gościa chłodnym głosem, siłać się na spokojnym głosie, siłać się na spokojnym głosie, siłać się na spokojnym głosie.

— Otrzyma pan od mego sekretarza czek na taką samą sumę, jaką dostał od nańskiego ojca przed dziesięć laty. To mówiąc kiwnęła hrabiemu głowę i szybko wyszła z pokoju. Znalazłszy się w sypialni rzuciła się na łóżko i wybuchnęła szmatczywym płaczem. Piękny sen, niastowany w jej na dnie duszy, rozwiął się okrutnie. Ukochany mężczyzna, którego nie mogła zapomnieć w chwilach największego nawet triumfu, okazał się zwykłym, mizernym agentem ubezpieczeniowym. **Tłum. Hale.**

SDOBY

Warszawa—Berlin Wielkie przygotowania do wyścigu kolarskiego

W toku dalszych przygotowań Ł.O.Z.K. do organizacji wyścigu Warszawa — Berlin na terenie okręgu łódzkiego został zorganizowany komitet honorowy w Kaliszu. W skład komitetu weszli: prezydent miasta Szulowski, starosta Ostaszewski, dr. Ceglowski, A. Fibigier, kpt. A. Hoffmann, mgr. Chrzanowski, dr. Pawłowski, p. E. Müller, delegat Polskiego Touring-Klubu Paszewski, p. Gaeba, prezes klubu wioślarskiego Motylewski, inż. Laskowski, Kuczyński, pp. Zawadzki i Jaster.

W Kaliszu szereg cennych nagród dla zwycięzców etapu Łódź — Kalisz ofiarowało wiele osób i działacze sportowych. W Łodzi komitet honorowy został powiększony przez dokooptowanie b. wieloletniego prezydenta Ł.O.Z.K. p. Artura Thielego, dyrektora Helenowa p. Biedermana i inspektora P.P. p. Tortowicza.

3 września początek mistrzostw piłkarskich klasy A

W Ł.O.Z.P.N. odbyło się już rozlosowanie grup w mistrzostwo klasy A jesiennej rundy na okres 1935—36 r. Ustalono dziewięć terminów, przyczem mistrzostwa jesiennej rundy rozpoczyna się prawdopodobnie 8-go września. W rozgrywkach weźmie udział również mistrz z poprzedniego sezonu — pabianicka Burza lub piotrkowska Concordia, gdyż jedna z tych drużyn zaawansuje do klasy A.

Dziś wyjazd polskiej reprezentacji do Drezna

W dniu dzisiejszym wyjeżdża z Warszawy do Drezna nasza kobieca reprezentacja lekkoatletyczna na mecz międzypaństwowy z Niemcami w niedzielę, 25 bm. Ekspedycja nasza wyjeżdża pod kierunkiem pp. Miłobędzkiej i Mikulskiej w następującym składzie: Walasiewiczówna, Orłowska, Książkiewiczówna, Freiwalówna, Hofmanówna, Duninówna, Orzelówna, Smetkówna, Cejzikowa, Gackowska, Kwaśniewska.

Mistrzostwa Łodzi w grach sportowych

W ciągu soboty i niedzieli odbędą się na terenie Łodzi dalsze mecze o mistrzostwo w koszykówkę żeńską i szczyptorniaka klasy B. Od spotkań zostały zwolnione kluby fabryczne, które wezmą udział w rewii sportowej w niedzielę. Sytuacja w rozgrywkach o mistrzostwo w szachy żeńskie, przyczem zarówno w koszykówce żeńskiej jak i szczyptorniaku pretenduje najwyżej do tytułów mistrza IKP.

Doroczne święto W. F. i P. W. w Łodzi

Doroczne święto W.F. i P.W., zapowiedziane na dzień 26 maja b. r. i odwołane naskutkiem choroby narodowej, odbędzie się w dniu 22 września b. r. Prezydium miejskiego komitetu W.F. i P.W. oraz kierownictwo święta przystąpiło już do prac przygotowawczych. Jak wiadomo, program święta został już wyznaczony w najdrobniejszych szczegółach i obecnie kierownictwo święta zwróciło się do organizacji, mających wzięcie w nim udział, o przygotowanie poszczególnych punktów programu. Prace przygotowawcze z młodzieżą szkolną i młodzieżą robotniczą zostaną natychmiast po rozpoczęciu roku szkolnego.

Walka mózgów

100 mistrzów gry królewskiej przy stolikach szachowych w Warszawie (Korespondencja własna „Republiki”)

Warszawa, w sierpniu 1935 r. W Kasynie Oficerskim przy Alei Szucha niezwykły ruch. Gmach przystrojony flagami 20 państw, biorących udział w największej imprezie szachowej świata, międzynarodowym turnieju drużynowym o puchar lorda Hamiltona-Russella.

Na I piętrze teren wielkiej bezkrawężnej wojny. Już w przedpokoiu tłumy widzów, zainteresowanych wspaniałymi i pomysłowymi tablicami orientacyjnymi rozgrywek.

W głównej, wielkiej sali halowej, przy nawskroś nowoczesnym świetle kinkietów, już w całej pełni taniec figur na szachownicy.

Cóż za piękny różnobarwny widok: 645 małych chorągiewek z wizerunkami zawodników, wzdłuż 8 wielkich stolików.

Na każdym — 4 szachownice pomiędzy przedstawicielami 2 walczących państw. Szachiści w ciszy i skupieniu bronią barw swego kraju.

Z lewej strony siedzą czolowi gracze, sami prawie potentaci szachów, tu się grupuje główne zainteresowanie publiczności, odgródzonej sznurami od grających. W dwóch miejscach szczególne skupienie: tam gdzie wielki Alechijn, niedościgniony w chwili obecnej champion świata, prowadzi drużynę francuską do boju. Oto zrobił nerwowym ruchem posunięcie: ręka mu drży, na bladej jakby znużeniu zdradzającej twarzy widać skupienie woli i napięcie myśli.

Wstaje i z troską ogląda partię swych towarzyszy, jego zwycięstwo nad rumunem jest tylko kwestią czasu, lecz to może nie wystarczyć do wygranej Francji.

Obok tłum widzów zachęca moralnie polską drużynę do walki. Na pierwszej szachownicy dr. Tartakower gra z młodym Böökem, mistrzem Finlandji.

Arcymistrz szachowy, zdając sobie całkowicie sprawę z ciężkości na nim odpowiedzialności, prowadzi partję w sposób pozbawiony wszelkiego ryzyka, z żelazną logiką i konsekwencją burduje pozycję, polując na drobną błąd, a w związku z tem na osłabienie w szeregach nieprzyjaciela.

Finn broni się wspaniale, upraszcza, wymieniając figury, a że mistrz końcówek, Tartakower, nie widzi już żadnej minimalnej szansy do wygrania, dochodzi do obopólnej ugody (remis! sukces dla Böökala).

Na pozostałych szachownicach polacy ambitnie i dobrze gra uzyskują stopniowo przewagę: świetnie dysponowany Henryk Friedman rozgryma kompletnie swego przeciwnika, a Naidorf nareszcie wykazuje swój lwi pazur, przechodząc po długich przygotowaniach do kontrataku, zawiązując go mu pewne acz żmudne zwycięstwo (w dogrywce). Makarczyk czarnymi ma trudność w partji z Krogruinem, jednak spokojną i opanowaną grą dąży do wyrównania, poczem nic już nie stoi na przeszkodzie połowicznemu sukcesowi naszego gracza. W ten sposób Polska, ma zapewnione ponowne zwycięstwo w dość wysokim stosunku (3:1).

Zainteresowanie publiczności zaczyna się znów przenosić do innych stolików. Wielką popularnością cieszą się gracze amerykańscy, którzy zarówno wysoką klasą, jak również snortową postawą zmiejsza zdobyli symonje kibiców. Sztandar gwiazdzysty dziś jest znów w niebezpieczeństwie: zagrożają mu nader niebezpieczni arcymistrzowie szwedzcy. Stary „wyga” z nieodłącznym cygarem w ustach, o charakterystycznej sylwetce typowego vankesa, Frank R. Marshall, nie może utrzymać swej partji z „skromnym” Stoltzem i przegrywa po zaciętej obronie.

Młody sympatyczny finn z trudem daje sobie radę z doskonałym Stahlbergiem, również Dawe (Dakowski) i Horowitz nie mają szans wygrania z groźnymi szwedami (Sundin i Danielson). Pomiędzy stolami zatroskani kapitan Wahrburg (kuzyn słynnego milionera) i pauzujący tego dnia Kupenik (również polak z pochodzenia), pomimo opanowania nie mogą ukryć zdenerwowania. Brak Kashdana daje się amerykańskiemu zbytnio we znaki, a bezsprzecznie nader utalentowany Fine, snowodu braku rutyny, nie może go całkowicie zastąpić (na 1ej szachownicy). Znaczący zaczyna w związku z powyższym coraz bardziej powątpiewać w ponowne końcowe zwycięstwo drużyny U. S. A.

Anglicy rozgrywają „rodzinną” sprawę z Irlandją. Przy tym stole wyróżnia się ozdoba turnieju, prawdziwy „starszy pan”, typ rasowego gentlemana, Sir Thomas. Nieco dalej urzędują sławy naukowe: słynny na całej kuli ziemskiej dermatolog prof. Naegeli na czele drużyny „doktorów” (Szwajcaria) nie może się oprzeć naporowi młodzieńcy w osobie Keresa (Estonia). Także słynny zarówno jako arcymistrz szachowy jak również jako uczony, twórca poważnych dzieł w dziedzinie elektrotechniki, prof. dr. Milan Vidmar (Jugosławia) jest w tarapatkach w partji z utalentowanym Mikenasem (Litwa), który 17 zremisował w turnieju z Alechjinem.

Obok serb. Kostic, szachista - globrotter, jednak z najciekawszych postaci Olimpiady.

Ostatnią parę tworzą goście palestyńscy oraz nadbałtyccy lotysze. Farca Dawida reprezentowana jest przez emigrantów, silnych graczy niemieckich, Foerdera i Enocha, rosian Dolekina i Winza oraz polaka Czerniaka. Naprzeciw b. zdolny Petrow prowadzi drużynę lotewską do zwycięstwa. Publiczność żydowska nieco jest rozczarowana, wołałaby widzieć wygrana swych zamorskich rodaków, jednak przedstawiciele Rigi sa wprawdzie w przewadze.

Na tem kończy się pobieżny przegląd 100 mistrzów gry królewskiej, zgrupowanych w Warszawie. Uzupełnimy go przy następnej okazji, gdy omawiać będziemy turniej pań o mistrzostwo indywidualne świata.

Paniom więc poświęcimy następny raport.

Ostateczne wyniki 8-ej rundy są następujące:

Argentyna — Włochy 3.5:0.5 (rekordowe zwycięstwo argentyńczyków) Irlandja — Szwecja 0.5:3.5, Francja — Węgry 1.5:2.5, Łotwa — Stany Zjednoczone 1.5:2.5 (nikłe zwycięstwo Ameryki wskutek przegranej mistrza Marshalla, poniesione w partji z Apseneekem), Szwajcaria — Czechosłowacja 0.5:3.5, Jugosławia — Anglja 2.5:1.5, Danja — Palestyna 2:2 (dobry wynik dla Danji), Austria — Estonja 2:2 (słaby wynik dla Austrii, spowodowany pierwszą porażką mistrza Gruenfelda z Kaeresem), Finlandja — Litwa 1.5:1.5 przy jednej partji niedokończonyj, Polska — Rumunja 2:2.

Ten ostatni wynik jest nadspodziewanie słaby dla Polski. Stalo się to skutkiem przegranej Henryka Friedmana z dr. Brody. Z 8-miu rozegranych dotychczas rund pozostała niedokończona jeszcze tylko jedna partja Booka (Finlandja z Mikenasem (Litwa)).

Stan tabeli turniejowej jest w obecnej chwili następujący: Szwecja — 24 pkt., Polska — 21 pkt., Czechosłowacja, Jugosławia i St. Zjednoczone po 20.5 pkt., Węgry 20 pkt., Austria 18.5 pkt., Anglja i Estonja po 17.5 pkt., Argentyna — 16.5 pkt., Finlandja — 16 pkt., Łotwa — 16 pkt., Litwa 15.5 pkt (1), Palestyna 15.5 pkt., Francja — 15 pkt., Rumunja — 13.5 pkt., Włochy 7.5 pkt., Szwajcaria — 7 pkt., oraz Irlandja — 5 pkt.

Dziś nastąpił otwarcie turnieju pań o mistrzostwo świata. W imieniu polskiego związku szachowego otworzył turniej dypl. dr. Steifer witałac serdecznie wszystkie przybyłe na turniej panie.

O godz. 18-ej rozpoczęła się pierwsza runda Olga Menczyk wygrała z irlandką Shannon, inne partie nie zostały zakończone, przyczem dr. Hermanowa (Polska) ma wygraną partję z Skjoensberg (Norwegja), Hollavay (Anglja) wygrywa z Kowalską (Polska), Thierry ma przegraną z mistrzynią świata Verą Menczyk. Partja Gisi Harum (Austria) — Gerlecka (Polska) została przegrwana w pozycji remisowej.

Jutrzejszy ranek będzie wolny od gry. Jutro wieczorem rozpocznie się 10-ta runda turnieju drużynowego i druga runda turnieju pań. Przeciwnikiem drużyny polskiej będzie silna drużyna czechosłowacka.

Ziati oficjalny Ł.Z.O.P.N. Komunikat Nr. 72 Wydziału Gier i Dyscypliny z dnia 22 sierpnia 1935 r.

1) Wobec stwierdzenia nieprawidłowości w weryfikacji zawodów podgrupy zdunsko - wolskiej klasy C, dopuszcza się do rozgrywek podgrupowych (podgrupy sieradzkiej i zdunsko - wolskiej) dodatkowo TG „Sokol” (Zdunsko Wola).

2) Zalatwia się odmownie pismo TG „Sokol” (Aleksandrów) z dnia 14 bm. L. dz. 119/35 w sprawie darowania reszty kary zawodnikowi Gustawowi Rablewskiemu.

3) Odrzuca się protest KS „Orle” (Ozorów) w sprawie weryfikacji zawodów TUR — Orle z dnia 26.5. 1935 spowodu braku podstaw. Kaucja zł. 10, przypada na rzecz ŁZOPN.

4) Zalatwia się odmownie KS „Concordia” (Piotrków) w sprawie zawieszenia reszty kary zawodnikowi Józefowi Chojwie z braku podstaw. Wyjąśnie jest jednocześnie, iż kara nałożona na Chojwę J. liczy się do dnia 1 września włącznie t. j. w dniu tym gracz Chojwa nie ma jeszcze prawa brania udziału w zawodach.

5) Zalatwia się odmownie prośbę T.G. „Sokol” (Sieradz) w sprawie wyznaczenia zawodów z TUR (Zd. Wola) w dniu 25.8. w Sieradzu. Zawody te wyznaczone zostały w Zdunskiej Woli.

6) Karze się zawodnika Triebła Longina (ŁZSG) 2-tygodniową dyskwalifikacją od dnia 26.8. do dnia 8.9. 35 za przewinienie na zawodach ŁZSG — Sokol (Zg.) w dniu 4.8. 35 (par. 124 k.).

7) Karze się Zrobka Bolestawa (Sokol — Zgierz) 2-tygodniową dyskwalifikacją od dnia 26.8. do dnia 8.9. za przewinienie na zawodach Sokol — ŁZSG w dniu 4.8. 35 (par. 124 b.).

8) Karze się Szajniaka Abrama (Makkabi — Łódź) surową nagana za przewinienie na zawodach TUR — Makkabi w dniu 10.8.35 (par. 124a).

9) Po przeprowadzeniu dodatkowego dochodzenia w sprawie przewinień zawodników Koplowicza Salomona (Hakoah — Łódź) i Libracha Henryka (Makkabi — Łódź), ukaranych komunikatem WG i D Nr. 49 w dn. 4.7. 35 6-miesięczną dyskwalifikacją, zmienia się ustalenie stopnia przewinienia i karze się zawodników Libracha H. i Koplowicza S. obu 2-miesięczną dyskwalifikacją do dnia 31.8. 35 (par. 124 c.).

10) Wzywa się kluby klas B i C do zgłaszania się do rozgrywek o mistrzostwo na okres 1935/36.

Dalsze spotkania o ruhar „Expressu”

W dalszym ciągu turnieju piłkarskiego o nagrodę „Expressu” odbędą się w sobotę 24 b. m. na boisku Turu przy ulicy Łotwiej następujące dwa mecze: o godz. 15-ej S.K.S. — W.K.S. i o godz. 17-ej Wima — Tur. Obydwa mecze toczyć się będą aż do zwycięstwa jednej z drużyn.

Robotnik zasypany Tragiczny wypadek na robotach kanalizacyjnych

Wczoraj zdarzył się tragiczny wypadek na robotach kanalizacyjnych, prowadzonych u zbiegu ulic Staro-Wólczajskiej i Nowo-Pańskiej.

Gdy robotnicy w czasie pracy znajdowali się w głębokim wykopie, na głębokości około 5 metrów, nagle obsunął się wielki zwal ziemi, który runął w dół. W pierwszej chwili sądzono, że robotnicy uniknęli wypadku. Po kilku chwilach jednak zauważono brak jednego z robotników Józefa Leszczyńskiego. Spod zwału ziemi wyzierał koniec buta.

Błyskawicznie rzucono się na ratunek i po kilku chwilach odkopano nieprzytomnego Leszczyńskiego. Na szczęście, nie zdążył jeszcze udusić się. Odychał, choć miał już zupełnie zsiniałą twarz. Wezwany lekarz pogotowia stwierdził złamanie obojczyka, głębokie rany głowy oraz ogólne potłuczenie. W stanie groźnym odwieziono Leszczyńskiego do szpitala ubezpieczalni społecznej.

Kurier Handlowo-Przemysłowy

„REPUBLIKA“ z dnia 23 sierpnia 1935 r.

Kierownik działu gospod. telef. 211-66
Dział gospodarczy telef. 136-56.

Tani pieniądz w Anglii

London, w sierpniu.

Na angielskim rynku papierów wartościowych w ostatnich tygodniach zaszły wydarzenia, których szeroka opinia publiczna prawie nie zauważyła. Po raz pierwszy od czasu poprawy konjunktury w Anglii, kształtowały się odmiennie kursy akcji a papierów komunalnych i państwowych. Podczas gdy pierwsze wykazywały tendencję wzrostową, drugie ostatnio stale spadały.

Powodem tej nagłej zmiany na giełdzie była obawa przed zmianą polityki finansowej rządu, która opierała się dotychczas na niskim procencie i na dostarczaniu taniego kredytu. M. in. doszło do wiadomości zainteresowanych o ostrej wymianie zdań między dyrekcją Banku Angielskiego a gminą Glasgow. Gmina nie chciała przyjąć pożyczki oprocentowanej na 3 proc. przy kursie emisyjnym 99, żądając oprocentowania 2 i 3/4 proc. przy kursie al pari.

Zarządy miejskie są w tej chwili w poszukiwaniu pieniędzy. Niemal wszystkie gminy angielskie mają przygotowane wielkie plany inwestycyjne. Plany te pokrywają się z wytycznymi polityki rządowej, ale zarządy miejskie bronią się przed przyjęciem zobowiązań zbyt uciążliwych. Dowodem jednak zaufania do gmin jest fakt, że zarząd miejski w Glasgow otrzymał ostatecznie potrzebne mu długoterminowe kredyty ze źródeł prywatnych na warunkach, jakie proponował Bankowi Angielskiemu. Jednakże potrzeby gmin są tak duże, że muszą głęboko sięgnąć na rynek kapitałowy. Tani pieniądz jest warunkiem zaciągnięcia tych wielkich pożyczek. W wypadku podrożenia oprocentowania konjunktura angielska otrzymałaby dotkliwy cios. Albowiem nie tylko gminy zrezygnują z przeprowadzenia swoich planów inwestycyjnych, ale droższymi pieniędzmi obejmie również prywatny rynek kapitałów krótkoterminowych, co się odbije na rynku budowlanym.

Giełda londyńska uspokoiła się. Zmiany polityki finansowej nie będzie, bowiem Bank Angielski i rząd uzgodniły swą politykę, której podstawą pozostanie nadal dostarczanie taniego pieniądza. Niewątpliwie także zbliżające się wybory przyczyniły się do utrzymania dotychczasowej linii polityki finansowej. Całe życie bowiem Anglii stoi pod znakiem zbliżających się wyborów. Zarówno posunięcia polityczne, jak i gospodarcze są dyktowane wyborami. Z tych samych przyczyn zostały również utrzymane dotychczasowe zarządzenia w dziedzinie polityki rolnej.

Wiadomość o utrzymaniu dotychczasowej linii polityki finansowej rządu wywołała wzrost notowań papierów państwowych i komunalnych, która wzmogła się jeszcze po opublikowaniu bilansów wielkich banków, wykazujących dalszy rekordowy wzrost wkładów.

Kredyty austriackie dla eksportu sowieckiego

Ostatnio podjęte zostały w Wiedniu rokowania pomiędzy tamtejszym przedstawicielstwem handlowym Sowietów a austriackimi sferami przemysłowymi i handlowymi. Przedmiotem rokowań jest kwestia ożywienia stosunków gospodarczych pomiędzy obu krajami, przyczem na plan pierwszy wysuwa się sprawa uruchomienia kredytów eksportowych dla Rosji i gwarancji dla tych kredytów ze strony rządu austriackiego na analogicznych podstawach, jak to ma miejsce z eksportem do Rosji w całym szeregu państw europejskich.

Walka ze szkodnikami niszczącymi bawełnę

Rząd egipski przystąpił energicznie do zwalczania robactwa, niszczącego uprawy bawełny. Akcja ta obejmuje w pierwszym rzędzie północ, gdzie około 350.000 feddanów ziemi znajduje się pod działaniem szkodników.

Brak artykułów galanterii wełnianej

Obostrzenie warunków kredytowych przy dostawie przędzy zmniejszyło produkcję

Rozpoczęta już na sezon zimowy produkcja galanterii natrafia w dziale galanterii wełnianej (swetry, szale, berety, rękawiczki, chustki) na poważne przeszkody spowodowane trudności w zapatrywaniu się producentów w przędze. Trudności te powstały wskutek bardzo silnego obostrzenia warunków kredytowych przez hurtowników, którzy w przeważającej ilości wypadków domagają się pokrycia wyłącznie gotówkowego, a niekiedy nawet żądają uiszczenia należności gotówką zgóry przy zamówieniu przędzy, która ma być dostarczona dopiero za 2-3 tygodnie.

Tak poważna zmiana warunków pokrycia zaskoczyła fabrykantów galanterii, przeważnie nie rozporządzających większymi kapitałami obrotowymi i w po-

ważnej mierze zahamowała produkcję galanterii zimowej. Spowodowało to nawet brak towarów na rynku, gdy tymczasem o tej porze podaż ich powinna być już bardzo duża. Oczywiście w konsekwencji wywołało to wzrost cen na rynku galanterii wełnianej o blisko 10 procent.

Zdaniem zainteresowanych fabrykantów sytuacja powyższa jest tem gorsza, że niema widoków w najbliższym czasie na poprawę obecnych stosunków przy nabywaniu przędzy wełnianej, zresztą nawet gdyby sytuacja ta uległa poprawie producenci mogą już nie zdażyć z produkcją, ponieważ okres sezonowy w omawianej branży potrwa zaledwie jeszcze kilka tygodni.

Reforma świadectw przemysłowych

O czasowe ulgi przed zasadniczą zmianą obecnego systemu

Sprawa reformy obecnego systemu świadectw przemysłowych nie przestaje absorbować sfer gospodarczych. — W sprawie tej zgłoszono kilka memorandumów do min. skarbu, zaś Związek Izby Przemysłowo-Handlowych przystąpił do opracowania zasadniczego projektu reformy. Z odrębnym planem wystąpił już Zw. Izby Rzemieślniczych, przyczem projekt jego poważnie odbiega od poglądów na zmianę systemu świadectw samorządu przemysłowo-handlowego.

Również wśród innych organizacji gospodarczych istnieje w tej sprawie poważna różnica zdań, wobec czego należy liczyć się z tem, że uzgodnienie po-

głędów i opracowanie takiego projektu reformy, który uwzględniłby najistotniejsze interesy wszystkich zainteresowanych stron, potrwa dość długo. Nim jednak to nastąpi niektóre koła gospodarcze uważają za konieczne prosić ministerstwo o zastosowanie pewnych ulg dla najmniejszych kategorii świadectw przemysłowych. W tej sprawie występują do ministra skarbu przede wszystkim organizacje rzemieślnicze i drobnikupieckie; zabiegają one zaś głównie w kierunku wprowadzenia półrocznych świadectw przemysłowych oraz większego ich zróżniczkowania, zwłaszcza w niższych kategoriach.

Staly spadek franka szwajcarskiego

Lekkie osłabienie notowań funta

Najistotniejszą zmianą, jaka zachodzi obecnie na rynku walutowym jest stopniowy, lecz staly spadek franka francuskiego. Na oficjalnej giełdzie warszawskiej dewiza na Zurych zniżkowała wczoraj o dalsze 5 punktów do 172.65. Nieco słabszą tendencję miała również dewiza na Londyn, którą notowano po 26.28 (-1 punkt) oraz dewiza na Paryż — 34.98 (-1 punkt). Natomiast podniosły się o 1/4 punkta notowania kabla na Nowy Jork (5.27 i 3/4) oraz o 15 punktów dewizy na Amsterdam (357.65).

Rynek łódzki również nieco słabiej notował funta, którym obracano po kursie 26.30 w sprzedaży i 36.20 w kupnie. Zniżkowo również kształtowały się notowania marki niemieckiej, która straciła 1 punkt. Żądano za nią 1.75, płacono

1.74. Pozostałe waluty bez zmiany. Dolar 5.26—5.24, dolar złoty 9.08—9.05, gulden gdański 0.97—0.96.

Na łódzkim rynku pieniężnym ostatnio zwiększyło się nieco zainteresowanie czerwonicem, wobec jednak braku materiału do tranzakcyj nie dochodzi. Orientacyjny kurs 3.00—3.30.

Bank Polski płacił wczoraj za funty 26.13, za dolary 5.23, 5.24 i 5.26.

Nadal utrzymuje się słaba tendencja dla pożyczki stabilizacyjnej, która wczoraj zniżkowała o dalsze 50 punktów, żądano bowiem za nią 64.50, płacono 64.00. Bez zmiany: dolarówka — 54.00—53.50, pożyczka budowlana 42.00—41.00 do 41.50, 5 proc. L. Z. m. Łodzi za r. 1933 — 52.25—52.00.

Sfery przemysłowe przeciwko opłatom

na rzecz inwestycji w rolnictwie

Dnia 30 września kończy się okres pobierania specjalnych opłat na fundusz inwestycyj w rolnictwie. Opłaty te obciążają przeważnie sfery przemysłowe. Tak więc przemysłowcy kategorii I do V włącznie opłacali dodatek do podatku przemysłowego na rzecz wspomnianego funduszu. Istnieje również specjalne opodatkowanie uboju na ten cel.

Obecnie organizacje samorządu go-

spodarczego uważają, iż przedłużenie w drodze rozporządzenia Rady Ministrów tych obciążeń byłoby niecelowe. Ulgi udzielone rolnictwu, skasowanie 10-procentowego podatku krzysowego itp. stanowią b. poważny czynnik ułatwiający sytuację rolnictwu. To też obciążanie przemysłu na rzecz akcji interwencyjnej byłoby — zdaniem sfer gospodarczych — obecnie niesłuszne.

Od 10 do 30 proc. zniżka cen

przywozowych na artykuły włókiennicze w Syrii—Libanie

Jak donosiliśmy niedawno, w Syrii — Libawie przeprowadzona została generalna zniżka cen przywozowych. Jeżeli chodzi o artykuły włókiennicze, przybliżona zniżka stawek jest następująca: przędza i nici bawełniane 20 proc.; materiały bawełniane surowe, bielone 30 proc.; barwione 33 proc.; drukowane 30 proc. niektóre materiały bawełniane dziane 25 proc.; materiały z prawdziwego jedwabiu 30 proc.; przę-

dza ze sztucznego jedwabiu 30 proc.; materiały ze sztucznego jedwabiu 33 proc.; wyroby dziane ze sztucznego jedwabiu 10 proc.; wyroby dziane z prawdziwego jedwabiu 10 proc.

Dodać należy, iż w Syrii — Libawie nie obowiązują prawie żadne ograniczenia kontyngentowe oraz, że obrót pieniężny tego kraju z zagranicą jest zupełnie wolny.

Bank angielski uzupełnia zapasy złota

Angielski bank emisyjny zakupił w dniu 17 b. m. złota na sumę 472.828 £. Jest to największa ilość złota, jaka została zakupiona jednego dnia przez bank od r. 1933. Ogółem biorąc, w bieżącym roku została zakupiona ilość złota, przedstawiająca wartość 942.275 £. W r. 1934 powiększony został zapas złota o 1.57 milj. funtów szt., a od 21-go września 1931 r. — t. j. od chwili porównania waluty złotej — o 57.29 milionów funtów szterl.

Większe zakupy złota uskutecznił przez bank nie są niczem niezwykłym. Nawet po odejściu od parytetu złota bank miał stałą tendencję utrzymywania swoich zapasów złota w pewnym stosunku do obiegu banknotów. W ciągu ostatnich 12 miesięcy wzrost obieg banknotów o przeszło 21 milionów funtów szt., a zapasy złota zaledwie o 1.70 milj. funtów szt.

W każdym razie pokrycie złotem w wysokości 43 proc. jest zupełnie wystarczające, tembardziej, że zapasy złota banku obliczane są nie według obecnej wartości, lecz po dawnych parytetach, jakie obowiązywał przed odejściem od goldstandardu. Licząc po obecnej cenie złota, zapas tego kruszcu kryje w 70-tych procentach obieg banknotów. Można również przyjąć, że fundusz wyrównawczy walut, z którego bank nie składa publicznie rachunków, dysponuje wielkimi zapasami złota. Zauważyć w tym nad eksportem wynosi w bieżącym roku około 70 milionów funtów szterlingów.

15 września płatność podatku dochodowego

Władze skarbowe zakończyły wymiar podatku dochodowego za 1934, większość zatem płatników otrzymała już nakazy płatnicze.

Jak się okazuje naogół wymiar roczny podatku dochodowego odprawiła złożonym przez płatników żądaniom, to też sfery gospodarcze liczą się z faktem znacznej redukcji odwołań do komisji odwoławczej.

Należy zaznaczyć, iż termin płatności podatku dochodowego upływa 15-go września b. r., przyczem został ostatecznie nie skasowany t. zw. okres ulgowy. 15 września łódzkie władze skarbowe przystąpią do przymusowej egzekucji podatku.

Ogólne podstawy traktatu polno-australijskiego zostały ustalone

Agencja „Iskra“ komunikuje: Minister australijski do spraw traktatów handlu, p. Henryk Gullett, po ukończeniu kilkudniowych przyjazdnych rozmów, dotyczących stosunków gospodarczych polsko-australijskich, wyjechał dziś z Warszawy.

W rozmowach tych zostały ustalone ogólne podstawy, dotyczące przyszłego traktatu handlowego polno-australijskiego.

Dalsze negocjacje w tej sprawie zostaną podjęte później.

Podwyższenie podatków majątkowych w Stanach Zjednoczonych

Senat i Izba Reprezentantów Stanów Zjednoczonych — po odrzuceniu proponowanej przez Roosevelta podwyżki podatku spadkowego — doszły do porozumienia co do ostatecznej formy projektu o dodatkowym opodatkowaniu wielkich majątków i dochodów. Zmiana w obecnym jego brzmieniu podwyższa istniejące stawki w podatku majątkowym oraz od darowizn.

Giełda
Na wczorajszej giełdzie w Warszawie...
LÓDŹ
Na wczorajszej giełdzie w Łodzi...
NOWY ORLEANS
Na wczorajszej giełdzie w Nowym Orleanie...
LIVERPOOL
Na wczorajszej giełdzie w Liverpoolu...
EGIPSKA
Na wczorajszej giełdzie w Egipcie...
UPPER
Na wczorajszej giełdzie w Upper...
BREMA
Na wczorajszej giełdzie w Bremie...
NOWE
Na wczorajszej giełdzie w Nowym...

Spoleczne Polskie Pryw. Gimnazjum Męskie i Szkoła Powszechna

w Łodzi, Pomorska 105, tel. 132-18

Podania przyjmuje i informacji udziela kancelaria szkolna codziennie od godz. 11-13.
Początek zajęć we wtorek, dnia 3 września, o godz. 9.

LEKARZ - DENTYSTA
SPERLING
Zawadzka 1
tel. 143-06
Powrócił
10-1 i 3-6.

DOKTOR
H. SZUMACHER
CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
Piotrkowska 56
tel. 148-62.
Od 9-1, od 5-9 pp.,
w niedziele i święta od 10-1.

Dr. med. **I. Majbaum**
choroby chirurgiczne
POWRÓCIŁ
Wólczańska 36 telefon 203-10
Przyjmuje od 7.30 do 8.30 wiecz.
w Lecznicy, Piotrkowska 294
od 5.30 do 6.30 wiecz.

PRZYCHODNIA
Wenerologiczna
leczenie chor. wener. i skórnych
ZAWADZKA 1
telef. 122-73.
Stacja Zapobiegawcza
czynna od 9 rano do 9 wiecz.
PORADA 3 ZŁOTE.
Dla Pań oddzielna poczekalnia.

Doktor
Z. Henrykowski
Specjalista chorób wenerycznych,
skórnych i seksualnych
mieszka obecnie **TRAUQUETTA 9**
front 1-sze piętro. Telefon 262-98.
Przyjmuje panów od 8-11-ej i od
6-9 wiecz., niedz. i święta od 9-12.30
panie: od 10-11-ej i od 6-9 wiecz.

Dr. med.
P. RYMKIEWICZ
chirurg
powrócił
ul. Gdańska 83, tel. 2023
przyjmuje od 5-7 po poł.

Dr. MED.
S. Kantor
Specj. CHOR. SKÓRNYCH
I WENERYCZNYCH.
PIOTRKOWSKA 90
Telef. 129-45.
Przyjmuje od 8-2 i od 6-9 wiecz.
w niedziele i święta od 8-2 po poł.

Dr. I. Silberström
POWRÓCIŁ
Kilińskiego 127
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłucnych.
LAMPA KWARCOWA.
Przyjmuje: 4-9 wiecz.

„Czystość”
przyjmuje cyklinowanie, drutowanie,
froterowanie oraz sprzątanie biur. po
boi Czystość szyb
Piotrkowska 44. telefon 167.45

Szkoła Przemysłowa

Tow. Szerzenia Oświaty i Wiedzy Techn.

wśród Żydów w Łodzi

Pomorska 46/48, tel. 163-80

Wydziały: mechaniczny, elektrotechniczny i tkacki.
Zgłoszenia kandydatów na kurs pierwszy przyjmuje Kancelaria Szkoły
Zgłoszenia natchmiast „Amator”,
Piotrkowska 116. Telefon 190-65.

Ogłoszenie.

Sędzia Komisarz masy upadłości Moszka Cederbauma na mocy art. 514 i nast. K. H. wzywa wierzycieli powyższej upadłości, których należności zostały przyjęte do masy, aby w dniu 7 września 1935 r. o godz. 12 stawili się w Sądzie Okręgowym w Łodzi, Pl. Dąbrowskiego Nr. 5, pokój Nr. 15, celem wysłuchania sprawozdania syndyka tymczasowego o stanie upadłości oraz zawarcia układu lub związku wierzycieli i wyboru syndyka ostatecznego lub umorzenia postępowania upadłościowego

Sędzia Komisarz
Jan Błaszczyk, Sędzia Handlowy.
Za zgodność:
Adwokat Jakób Kon.
Syndyk tymczasowy

Svgnatura: IV Km. 1134 1136 i 1250
1935 r.

Do akt Nr. Km. 25 1935
V.

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, 4-go rewiru, Stefan Zajkowski, mający kancelarię w Łodzi, ul. Narutowicza Nr. 35 na podstawie art. 510 K. H. § 2 podaje do publicznej wiadomości, że dnia 30 sierpnia 1935 r. o godz. 12-ej w Łodzi, ul. Węglowa 14 i Sienkiewicza 28, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do J. Sikucińskiego, Gwidona Wagnera i Heleny Zaremby, składających się z mebli, 11 skrzyń wina, kosza z rzeczami i innych ruchomości na rzecz firmy „C. Hartwig” Sp. Akc. na pokrycie należności za składowe.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 17 sierpnia 1935 r.

Komornik: ZAJKOWSKI

Do akt Nr. Km. 1364 1935 r.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rewiru III-go, Wacław Koszelek, zamieszkały w Łodzi przy ul. Wólczańskiej 63 na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 26 sierpnia 1935 r. o godz. 12 w Łodzi przy ul. Dowborczyków 25 odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: heblarka duża żelazna, kasa ogniowatwa, motor 3 konny, motor na ropę, 2 motory na ropę naftę, oszacowanych na łączną sumę zł. 8100, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dnia 21 sierpnia 1935 r.

Komornik: W. KOSZELEK.

Sprawa f-my „Polmin” p-ko f-mie „Ekonomia” właśc. Helmut Wegner.

Do akt Nr. Km. 1096 1935 r.

OBWIESZCZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, rewiru 14-go, zamieszkały w Łodzi przy ul. Wólczańskiej Nr. 91 na zasadzie art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu 27 sierpnia 1935 r. o godz. 12 w Łodzi przy ulicy Wólczańskiej Nr. 95, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: kredensu, stołu, krzesel, żyrandolu i garderoby (szafy) oszacowanych na łączną sumę zł. 550 które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dnia 7 sierpnia 1935 r.

Komornik: M. LIPIŃSKI

Sprawa Jakuba Judkiewicza p-ko Władysławowi i Eugenji vel Niny Teszner.

FOTOGRAFJE dla Ubezpieczalni Społecznej wykonują Zakłady Fotograficzne „Sztuka”, Zamenhofa 1 „Salon d'Art” 11 Listopada 2. Ceny przystępne. 31

Matki!

Zapisujcie swe dzieci do
„KROPLI MLEKA”

Lokale

ODDAM sklep z ładną wystawą: Komornie 500 zł. kwar. Piotrkowska 132, w zakładzie fryzjerskim. Tam do sprzedaży urządzenie zakł. fryzjerskiego.

MŁODE małżeństwo poszukuje umiarkowanego pokoju z wszelkimi wygodami niewysoko. Oferty sub „Środki” do Republiki.

POSZUKUJE pokoju umiarkowanego i niekierującym wejściem. Oferty „Wy” placalny 30”.

POSZUKIWANE 2 pokoje z kuchnią z wszelkimi wygodami w okolicy Oferty Narutowicza do Pomorskiej, Oferty do administracji pod „Mieszkanie”

POSZUKUJE w śródmieściu 3 pokojowego mieszkania z wszelkimi wygodami od 1 października. Zgłaszać kancelarię notariusza Piotrkowska 28

DO WYNAJĘCIA pokój dwuosobowy słoneczny z wszelkimi wygodami lub dla małżeństwa. Południowa 24, m. 12

Posady

FRANCUSKA lub Polka z dobrym francuskim do chłopca siedmioletniego potrzebna. Szczegółowe oferty: Piotrków - Tryb., Słowackiego 24. Sokółka 25

NAUCZYCIEL wykwalifikowany do nauczenia języka polskiego poszukuje nauczycielka języka polskiego. Znajomość języka hebrajskiego konieczna. Muzyka pożądana. Oferty sub „Posada”

POTRZEBNY fryzjer damski oraz maniki i manikurzystka. Andrzeja 10, Czerniak

POTRZEBNY pracownik fryzjerski damsko - męski i manikurzystka. Raz Kilińskiego 55, Judkiewicz.

Nauka i wychowanie

NAUKA: Angielskiego, niemieckiego francuskiego szybko naucająca metody wany pedagog - germanista i dypl. nauczycielka franc. Literatura, Konwersacja, korespondencja, tłumaczenia. Ceny niskie. Zapisy od 12-2 i 5-6. Piotrkowska 55, m. 10, l. of. par.

Rozmaite

DROBNE ogłoszenia w „Republika” są najlepszym i najtańszym środkiem zeteknicia zainteresowanych osób. Kto chce: 1) znaleźć lokatora lub lokatora. 2) znaleźć mieszkanie lub pojedynczy pokój. 3) sprzedać nieruchomość lub rzecz. 4) kupić coś nowego okazynie. 5) dostać posadę. 6) wyszukać pracownika - niechaj poda drobne ogłoszenie do „Republiki”. PROF. G. BAUMGARTEN przeprowadził się na ul. Narutowicza Nr. 31. Tel. 224-50.

SZYJE WYKWINTNIE BIELIZNĘ MĘSKĄ

po cenach bardzo niskich.
Przyjmuję również wszelkie reperacje i szycie po domach.
ul. 6-go Sierpnia 76
m. 16, III p.

Kupno i sprzedaż

PLAC sprzedam okazynie przy ul. Śródmiejskiej, 40x70 lokci. Wiadomość ul. Andrzeja Nr. 24, u gospodarza od 2-3.

BIURO DZIENNIKÓW I OGŁOSZEŃ

„PROMIEN”

ŁÓDŹ, ANDRZEJA 2, (dawniej Piotrkowska 81)
TEL. 112-98.

Przyjmuje na rok 1935 wszelkie zlecenia P. T. Czytelników na prenumeraty czasopism i dzienników miejscowych i krajowych oraz na francuskie i angielskie.
Tamże ogłoszenia do wszystkich pism krajowych po cenach redakcyjnych.

Dźwiękowy Kino-Teatr
Przedwiosnie
ŻEROMSKIEGO Nr 74-76
tel. 129-88

DWIE SIEROTY

Każdego wżruszy temat i koncertowa gra.
W roli głównej:
Rosine Derene, Ivette Gulbert i Gabriel Gabriolo
Następny program: MARŻĄCE USTA, film mówiony w języku niemieckim. Największa kreacja Elżbiety Bergner.
Początek seansów o godz. 4-ej, w niedziele i święta o godz. 2-ej.
Ceny miejsc: I m. 1,09, II m. 90 gr., III m. 50 gr. — Kupony ulgowe po 70 gr.